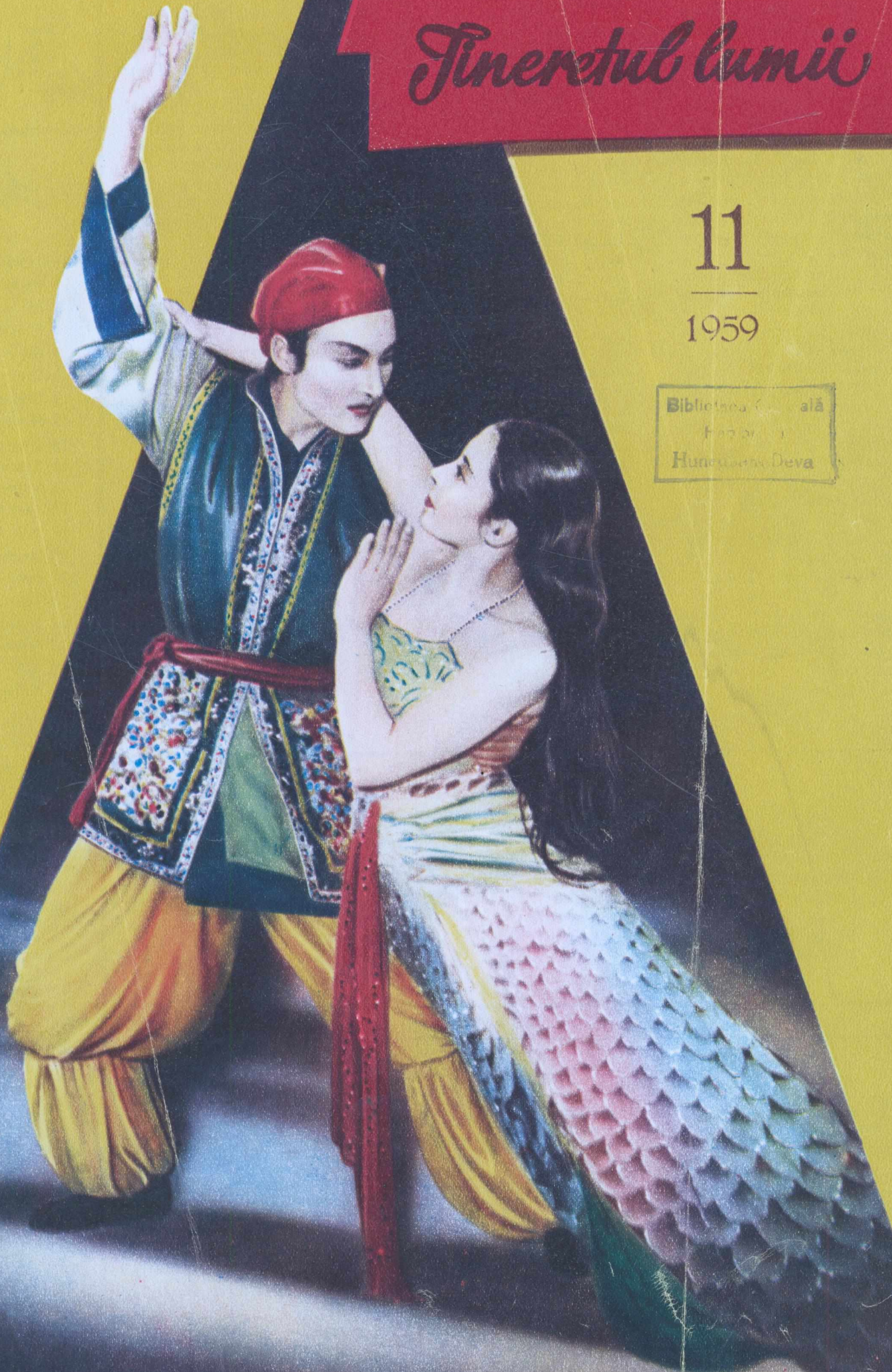

Tineretul lumii

11

1959

Biblioteca Centrală
Fotografie
Hunroana-Deva

Teatrul „Moranbong” din Republica Populară Democrată Coreeană a prezentat de curând baletul intitulat „Povestea lui Oknandji” cu concursul dansatorilor Studioului național de dans „Soi Seung Hi”. Libretul baletului este o lucrare a lui Soi Seung Hi, artist al poporului, coregrafia aparține lui An Sung Hi, artistă emerită, care are și un rol în piesă. Spectacolul a fost primit cu entuziasm.

Subiectul baletului este luat dintr-o poveste populară coreeană, care vorbește despre dragostea dintre Yun Rim și Ok Nam, amândoi proveniți din popor, simpli, generoși și binevoitori.

Cînd se ridică cortina, tineretul din sat cîntă și dansează în jurul lacului acoperit de nuferi și în care se reflectă umbra ușoară a sălciilor. Yun Rim, curajosul tăietor de piatră, și fermecătoarea Ok Nam, se căsătoresc, pe malul lacului, cu aprobarea tuturor locuitorilor din sat.

Deodată intră în scenă soldați și ofițeri. Ei au fost trimiși de curte pentru a răpi fetele frumoase. Cînd încearcă s-o ia pe Ok Nam, Yun Rim opune rezistență, se luptă cu ei, dar este rănit de o săgeată și soldații o iau cu forța pe Ok Nam.

Intr-o zi, în timp ce re-

„POVESTEA LUI OKNANDJI”

gele și un cavaler tînăr, geloși amîndoi, se bat pentru frumoasa fată, aceasta reușește să evadeze din palat.

Cînd Ok Nam ajunge la malul lacului acoperit de nuferi, acolo unde ea s-a întîlnit odinioară cu iubitul pentru a-și mărturisi reciproc dragostea, ea este încercuită de soldați purtînd torțe, care au fost trimiși să o aducă la palat. Ok Nam se hotărăște să moară dect să trăiască în captivitate și se aruncă în lac, lăsîndu-și pantofii pe mal.

Timpul trece. Yun Rim vine adeseori să cînte din fluiet lîngă stîncă de unde Ok Nam, iubita lui, s-a aruncat în lac. Într-o zi, Ok Nam, care se transformase în sirenă, apare în fața iubitului ei cel credincios. Dar spre ziuă, răsună bătaia gongutui și Yun Rim se trezește. Constată cu mare desperare că iubita lui dispăruse iar. El obișnuieș-

te ca în fiecare zi să vină pe această stîncă și să cînte din fluiet.

Între timp, poporul plin de furie și revoltă se ridică împotriva tiranului. Chiar și valurile lacului Oknandji, lacul lui Ok Nam, par să se ridice de mînie. Yun Rim aruncă pe tiran în lac, de pe aceeași stîncă de pe care se aruncase Ok Nam. Geniul apelor, înduișat de dragostea atît de curată și de sinceră a tinerii perechi, îi redă lui Ok Nam forma ei omenească. Vor trăi mult timp împreună fericiți...

COPERTA I:

Yun Rim, cîntînd din fluiet, stă pe stîncă unde odinioară l-a mărturisit dragostea lui frumoasei Ok Nam. Deodată o sirenă își face apariția. Este iubita lui, Ok Nam. El se întîlnesc vîrșînd lacrimi, dar fericiți

TINERI ȘI TINERE,

Abonați-vă la ediția în limba romînă a revistei „Tineretul lumii”. Vă asigurați astfel primirea revistei cu regularitate acasă sau la locul de muncă. Abonamentele se fac prin difuzorii voluntari din întreprinderi, instituții, școli, facultăți etc., prin factorii poștali sau la oficiile P.T.T.R. Pretul unui abonament trimestrial este de 9 lei. Se pot face abonamente pe o perioadă de timp între 3 și 12 luni. Nu uitați să vă reînnoiți abonamentele pentru 1960.

COMITETUL DE REDACȚIE

DIRECTOR: Werner Lamberz (R.D.G.). **REDACTOR-ȘEF:** Sukhendu Majumder (India). **REDACTORI:** Ingemar Anderson (Suedia), Marcel Peyrenet (Franța), Cheikh Bara Lo (Senegal), Klaus Jeutner (R.D.G.), Ibrahim Khraishi (Iordania), Ernesto Latorre (Spania), Feodor Tarasov (U.R.S.S.), Floyd Williston (Canada)

ADRESE

REDACȚIA CENTRALĂ: Benzur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară
REDACȚIA EDIȚIEI ÎN LIMBA ROMÎNĂ: Piața Științei nr. 1 București

DRAGI CITITORI DIN R.P.R.,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Benzur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelice completă de 1,50 de lei. În cazul cînd solicitați publicarea unui anunț la rubrica „Cine vrea să corespundeze cu noi?” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 de lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.)

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului editată de Federația Mondială a tineretului Democrat, apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, romînă, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză

SUMAR

Pag.

- 1 Colaborarea este posibilă
- 3 Un bogat program de activitate
- 4 Are cuvîntul Franța de mîine
- 6 Orașele viitorului
- 8 Ne unește prietenia
- 9 Comunicat al Secretariatului F.M.
- 10 Tineretul din America Latină
- 12 Munții și văile îi cheamă pe tîn
- 14 Dragostea pentru muncă
- 16 Acțiuni comune ale tineretului român
- 17 Viața tineretului marocan
- 18 Festivalul în presa mondială
- 20 Idelle festivalului rodesc
- 21 Ecouri ale festivalului
- 22 Tinerii s-au trezit
- 23 Stele
- 24 Folclorul Algeriei
- 25 Cine vrea să corespundeze cu
- 26 Scriama
- 28 Jocuri distractive

Coperta a II-a:

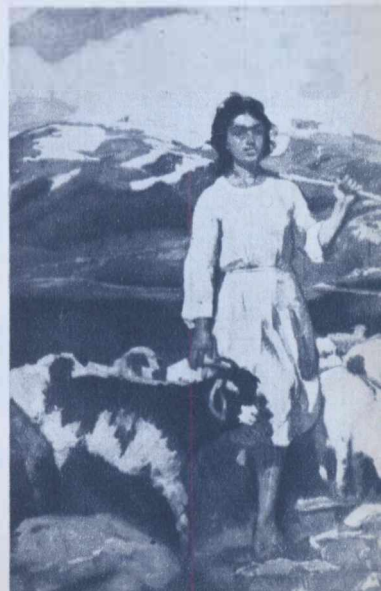
„Povestea lui Oknandji”

Coperta a III-a:

Filatelia

COPERTA a IV-a:

O. MINASSIAN (Uniunea Sovietică) „PRIMĂVARA ÎN MUNȚI” mai 1960
Un tablou de la Expoziția de artă plastică organizată în timpul celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului de la Viena

PIERO PIERALLI
președintele F.M.T.D.

Eea de-a V-a Adunare a organizațiilor membre ale F.M.T.D. reprezintă, fără îndoială, o etapă de o importanță hotărâtoare în viața mișcării democratice și antiimperialiste internaționale a tineretului.

Pentru a ne da seama de acest fapt este suficient să analizăm argumentele care au fost în centrul discuției și al tuturor lucrărilor noastre.

În primul rând, atenția delegațiilor și observatorilor a fost ținută îndeosebi de succesul strălucit al celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și al Studenților pentru Pace și Prietenie, care tocmai se terminase la Viena cu câteva zile înaintea deschiderii Adunării de la Praga. De fapt, nu e vorba de un festival ca celelalte, chiar dacă, în felul acesta și festivalurile precedente, s-a desfășurat sub semnul păcii și prieteniei, bucurându-se de participarea a mii de tineri și tinere din toate continentele, cu diferite idei politice și religioase. Pentru prima oară, festivalul a trecut frontiera țărilor socialiste. El a trezit în rândul tineretului un val de simpatie, o adeziune călduroasă, de sentimente de pace și prietenie față de tinerii din toate țările, asemenea evenimentelor Festivalurilor de la Praga, Budapesta, Berlin, București, Varșovia și Moscova. Aceasta a însemnat ultima înfringere a celor care pretindeau că vorbesc în numele tineretului austriac când scriau pe zidurile Vienei: „Festivalul fără noi”. Festivalul s-a desfășurat fără ei, dar cu participarea, sub o formă sau alta, a mai mult de un milion de vienezii și a mai multor mii de tineri delegați reprezentând 200 organizații de tineret, dintre care 200 membre ale F.M.T.D. tradițională și puternică manifestație a păcii și prieteniei, festivalul tineretului a triumfat într-o țară din Occidentul Europei, remarcându-se minciunile dușmanilor și estinderii și păcii.

Înainte de terminarea festivalului, comitetul antifestival și încetase activitatea, fiind incapabil de a depăși criza care a izbucnit între partizanii săi din cauza caracterului într-adevăr universal și democratic al festivalului.

COLABORAREA

este posibilă

COLABORAREA este posibilă

(Urmare din pagina 1)

Considerăm succesul festivalului ca o puternică afirmare a politicii de colaborare între cele mai diverse organizații de tineret, politică sprijinită și realizată continuu de federația noastră. Adunarea a găsit în aceasta o indicație pentru activitatea de viitor a F.M.T.D., ce trebuie să se oprească cu mai mult curaj și mai multă tenacitate asupra acțiunilor care, la prima vedere, pot părea aproape imposibile în domeniul colaborării și prieteniei între tineri. Prin victoria festivalului, F.M.T.D. a găsit o nouă încredere de nezdruccinat în forțele ei, în justa linie politică ce promovează întâlnirea și colaborarea între tinerii din lumea întreagă.

A fost posibil să avem la cea de-a V-a Adunare a F.M.T.D. o imagine vie și directă a dezvoltării impetuoase a mișcării antiimperialiste a tineretului din toate părțile lumii. Reprezentantii unor țări ca Irakul, Guineea, Cuba, care nu de mult timp erau supuse jugului colonialist și unor dictatori feroce ce nu reprezentau decât interesele imperialismului mondial, au vorbit adunării în numele unor puternice organizații de tineret pline de autoritate, ilustrând cu mândrie etapele grele și singeroase ale drumului parcurs de popoarele lor spre libertate și independență națională. Adunarea a demonstrat că chiar acolo unde se dezlănțuie repressiunea colonialistă, unde imperialismul recurge la manevre pentru a-și continua dominația sa asupra popoarelor, unitatea tinerei generații în lupta antiimperialistă crește și se întărește fără încetare. Lupta victorioasă a popoarelor pentru independența națională, pentru dezvoltarea economică și culturală națională schimbă chiar structura lumii, dând un nou curs istoriei omenirii.

Lupta pentru o lume nouă se desfășoară nu numai în centrele tradiționale ale vieții politice, ci în toate colțurile pământului, și noua generație participă activ în această luptă.

Pentru F.M.T.D. este o datorie importantă să contribuie la întărirea mișcării democratice de tineret și a unității antiimperialiste a tineretului din toate țările. De aci, necesitatea de a multiplica inițiativele regionale, promovate sau sprijinite de F.M.T.D. Cea de-a V-a Adunare a hotărât să fie sprijinită ideea unei mari întâlniri a tineretului din Europa, realizarea celui de-al 2-lea Festival al tineretului african, pregătirile pentru viitorul congres latino-american și pentru un eventual festival al tineretului asiatic.

Vestea întâlnirii între șefii guvernelor U.R.S.S. și ai S.U.A., anunțată în ajunul adunării, a dat adunării o trăsătură deosebită. Acest schimb de vizite, care pare a marca începutul unei noi epoci în relațiile internaționale, a fost primit de adunare prin aprobarea unanimă a participanților și a trezit o dezbatere interesantă asupra noilor perspective ale activității unitare a tineretului lumii, în apărarea păcii și pentru destindere internațională. Din acest început de relații noi între cele mai puternice două state din lume, F.M.T.D. trage concluzia că este necesar ca și pe linie de tineret să nu se rămână în urmă și că în prezent este mai mult ca oricând posibil să se găsească noi puncte de contact și de înțelegere cu alte organizații internaționale și naționale ale tineretului, care nu fac parte din federația noastră. Astăzi, vrem să punem pe baze mai solide întreaga noastră politică de colaborare cu celelalte sectoare ale mișcării internaționale de tineret.

Succesul festivalului, ca întâlnire a tinerilor și organizațiilor de orientări diverse, și prezența în număr mare și autorizat adunare a sute de observatori, care au participat la dezbate în mod liber și activ, demonstrează că victoria este de part celor care au încredere în posibilitățile imense existente pentru un acord și înțelegere, a acelora care ca și noi urmăresc cu tenacitate și curaj politic să îndeplinească scopurile colaborării și prieteniei.

Pe de altă parte, prezența la festival și la adunare a numeroare organizații de tineret membre ale W.A.Y. și ale U.I.T.S. (fără aprobarea conducerii acestor organizații internaționale) dovedește criza ce se manifestă în sinul W.A.Y. și U.I.T.S., ca rezultat al poziției de refuz de până acum al majorității conducătorilor lor actuali față de toate propunerile noastre de întâlnire și cooperare. Este sigur, după părerea noastră, că această criză, în loc să se diminueze, va izbucni în mod violent dacă acești conducători continuă să nu țină seamă de noile realități internaționale și să refuze orice perspectivă de cooperare cu forțele pe care le reprezentăm.

În prezent, când conducătorii guvernelor se întinlesc, când politica războiului rece primește lovituri serioase, vor continua oare aceștia să facă parte din numărul restrâns al celor care se încăpăținează să se agațe de metode depășite în relațiile internaționale? Nu cerem celorlalte organizații internaționale să facă din pozițiile noastre pozițiile lor și nu vrem să deschidă un proces pentru trecut. Le cerem să ia notă de profunde schimbări pozitive în situația internațională și, plecând de aici să înceapă noi discuții pentru a contribui la noi realizări pentru pace, independența popoarelor și viitorul generațiilor tinere. Este vorba pentru noi de a face progrese pe calea cooperării confruntându-ne în primul rând pozițiile, subliniind puncte de contact, dezvoltând, eventual, pozițiile comune până la realizarea unor inițiative unitare și de comun acord. În ceea ce ne privește, subliniem că deja ar putea fi găsite puncte de contact în lupta anticolonialistă, în unirea tuturor eforturilor pentru solidaritate cu poporul algerian — creînd, așa cum a propus cea de-a V-a Adunare, un comitet internațional de solidaritate cu Algeria — în activitatea unită pentru încetarea experiențelor atomice, pentru dezarmare generală etc.

Sperăm să se poată realiza un pas real înainte pe calea colaborării prin pregătirea marelui forum internațional al tineretului, idee salutată în unanimitate de adunare. În ceea ce ne privește, vom susține cu putere o inițiativă de o asemenea importanță care are drept prim obiectiv o largă și liberă confruntare de opinii asupra caracteristicilor, orientărilor, necesităților, revendicărilor noilor generații din epoca noastră, în care asistăm la schimbarea rapidă a structurii politice și sociale lumii și la cuceririle minunate ale științei, ale tehnicii, ale muncii oamenilor. În ceea ce ne privește, vom milita pentru ca forumul să fie în mod real locul în care toate ideile, toate părerile, să se exprime în deplină libertate.

Cea de-a V-a Adunare a avut în centrul dezbaterilor apăsătorul tineretului la coexistența pașnică.

Astăzi, chemăm tineretul să participe la lupta tuturor popoarelor pentru a traduce în fapt vechea aspirație a omenirii de a desființa războiul pentru totdeauna, ideea centrală a planului prezentat la O.N.U. de Nikita Hrușciiov, în numele guvernului sovietic: o lume fără arme, fără state majore, fără arme de distrugere a vieții și civilizației omenirii.

Ceea ce până ieri părea o utopie astăzi este o posibilitate realizabilă și indispensabilă, dacă vrem să asigurăm evoluția civilizației omeniești, prin folosirea pașnică a marilor cuceriri ale științei și tehnicii.

Lupta noastră trebuie să ia din aceste propuneri de pace un nou elan împotriva experiențelor atomice în Sahara și în orice altă parte a lumii, pentru a contribui la terminarea jafului, cursei înarmărilor, pentru care se cheltuiesc imense fonduri ce ar putea fi folosite pentru bunăstarea popoarelor și pentru a asigura tinerilor dreptul lor la muncă și la cultură.

La cea de-a V-a adunare a organizațiilor membre ale F.M.T.D. au fost făcute numeroase propuneri concrete pentru activitatea în viitor a federației noastre: propunerile fostului comitet executiv, din rapoarte, și propunerile delegațiilor făcute în timpul discuțiilor.

Printr-o recomandare specială, toate aceste propuneri au fost supuse comitetului executiv, care are în prezent sarcina de a le examina cu atenție și apoi de a le realiza împreună cu toate organizațiile membre. Vrem să cităm câteva dintre cele mai interesante.

★

În primul rând au fost din nou afirmate dorința sinceră și voința fermă a F.M.T.D. de a milita în viitor, ca și în trecut, pentru înțelegere, pentru o mai bună cunoaștere reciprocă între tinerii din toate țările și continentele. În acest sens, toate propunerile în legătură cu activitatea viitoare a federației pot, în primul rând, să ajute la crearea unei baze pentru cooperare în mișcarea internațională de tineret.

★

De aci propunerea de a se realiza un „forum mondial al tineretului”, la care F.M.T.D. vrea să contribuie, împreună cu alte organizații de tineret, studenți, organizații culturale și cu toți aceia care sînt interesați în problemele tineretului. Un astfel de forum ar da posibilitatea exprimării pe larg și în mod calificat a principalelor probleme ale tineretului. Adunarea a primit cu căldură invitația dele-

baltice, precum și o întîlnire a organizațiilor de tineret din Asia și altele.

Pentru a cunoaște Republica Democrată Germană, a cărei recunoaștere oficială a fost cerută în unanimitate de către Adunarea F.M.T.D., o delegație internațională a tineretului va vizita Republica Democrată Germană.

Pe lista propunerilor de acțiuni care vor fi organizate în viitor de către F.M.T.D. figurează mai multe seminarii internaționale. În Polonia va avea loc, în februarie 1960, un seminar pe tema responsabilității educatorilor copiilor; un alt seminar se va ține în America Latină pe tema: problemele tineretului de la sate; un altul, în Africa, la care se va discuta despre „problemele tineretului muncitor și sindicatele”.

★

Experiența cîștigată în trecut arată că tabelele internaționale de muncă voluntară dau rezultate foarte bune. Ele oferă posibilitatea participanților să se cunoască, să facă schimb de experiență și păreri și contribuie la întărirea legăturilor de prietenie între țările participante. Pentru aceasta, Adunarea a propus să se organizeze două tabere în 1960, una în Maroc și alta în India.

★

O atenție deosebită a fost acordată activității organizațiilor de copii. Comisia însărcinată să se ocupe cu această activitate a propus să se organizeze o mare întîlnire internațională a copiilor, cu cca. 2.000 de participanți, în 1960, în R.D.G.

Un bogat program de activitate

gației sovietice de a ține acest forum la Moscova.

★

Desigur, F.M.T.D. va participa și la pregătirile celui de-al VIII-lea Festival, deoarece el oferă o bază excelentă pentru cooperarea celor mai diverse forțe, pentru că festivalul este rezultatul eforturilor comune ale acestor forțe.

★

F.M.T.D. acordă sprijinul său tuturor inițiativelor care contribuie la înțelegerea reciprocă și la dezvoltarea prieteniei între tinerii din lumea întreagă. Astfel, F.M.T.D. va sprijini activ pregătirile celui de-al II-lea Festival al tineretului african.

★

Vara viitoare, în care vor fi organizate numeroase tabere internaționale, întîlniri la frontiere și alte manifestații, trebuie să devină „vara prieteniei”.

★

În cursul anului viitor trebuie să aibă loc mai multe întîlniri regionale. Se va organiza o întîlnire a tineretului din Europa în vederea unei largi confruntări a punctelor de vedere asupra celor mai importante probleme din Europa de astăzi; o conferință a tineretului din țările balcanice care se va ocupa de aportul tinerilor din aceste țări pentru transformarea regiunii lor într-o zonă denuclearizată și de pace; o întîlnire a tinerilor din țările

Solidaritatea tuturor organizațiilor membre ale F.M.T.D. cu tinerii din țările coloniale și eliberate de curînd își găsește expresia în propunerea de a lărgi considerabil activitățile pentru Fondul internațional de solidaritate. 24 aprilie, Ziua mondială a tineretului împotriva colonialismului, pentru coexistență pașnică și independență națională, care trebuie sărbătorită pe larg în toate țările, va fi un nou prilej pentru o vastă campanie de colecte de diverse materiale ce vor fi puse la dispoziția tinerilor din aceste țări.

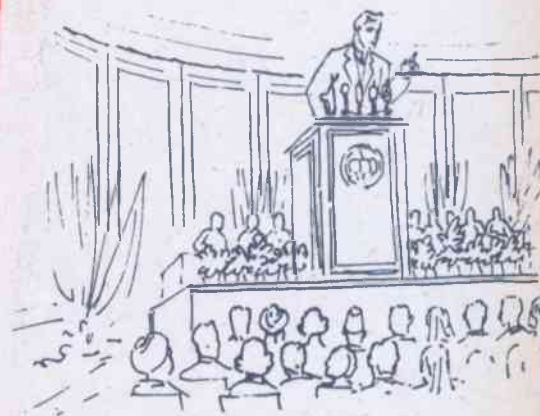
★

F.M.T.D. va acorda, de asemenea, în 1960 numeroase burse de studiu studenților din țările coloniale și de curînd eliberate.

Unul din punctele cele mai importante va fi, fără îndoială, sărbătorirea zilei de 10 noiembrie 1960. Federația noastră va sărbători în această zi cea de-a 15-a aniversare a sa. Acest eveniment va fi sărbătorit de către tineretul lumii iubitor de pace prin manifestații festive, întîlniri și altele.

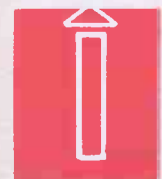
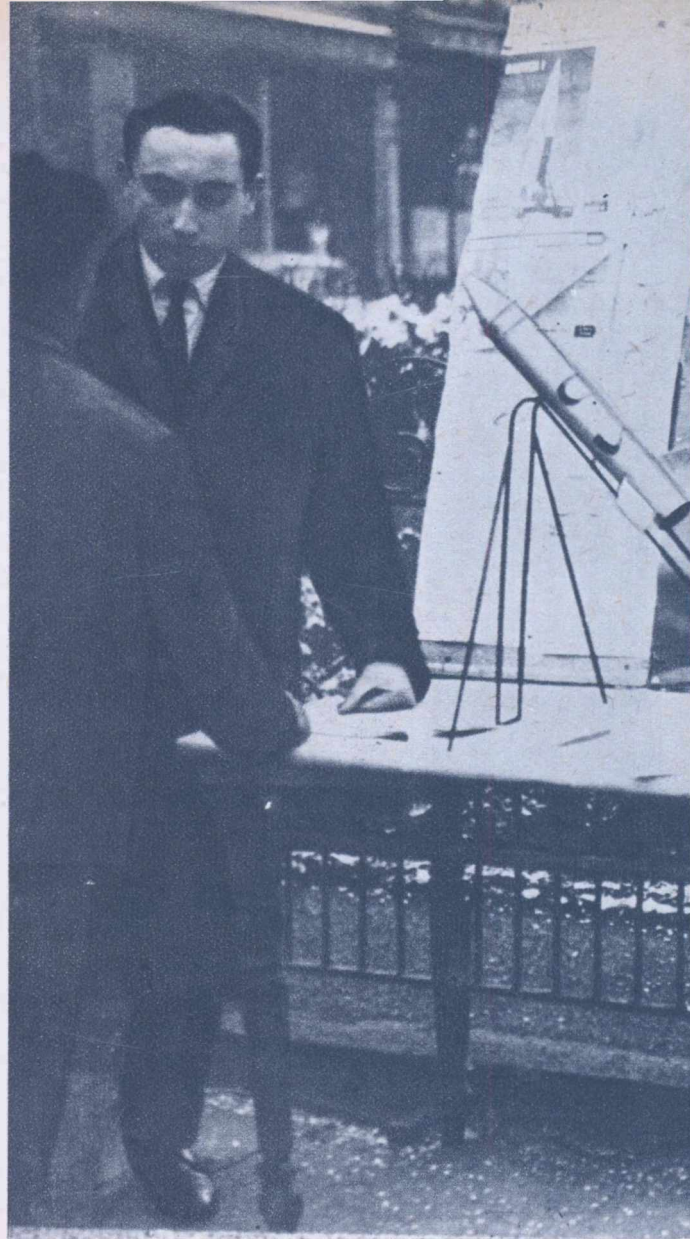
★

Astfel, propunerile pentru activitatea F.M.T.D. în viitor sînt numeroase. N-am vorbit decît despre câteva. Realizarea lor va contribui la apărarea cauzei păcii și înțelegerii între tineri și între popoarele din diferite țări ale lumii.

Are cuvîntul Franța de mîine

de LUCIEN MOREAU

În luna decembrie, la Paris, se vor întîlni mii de tineri și tinere. Ei vor rămîne în capitală între 4 și 6 decembrie pentru a-și manifesta voința de a contribui ca Franța să se bucure de un viitor de prosperitate și pace, pentru ca fiecare tînăr să aibă posibilitatea de a munci, de a fi fericit, așa după cum spune apelul Consiliului Național al Federației Tineretului Comunist din Franța, care a inițiat întîlnirea.

Concomitent cu această întîlnire vor avea loc la Paris patru congrese ale organizațiilor membre ale federației, și anume: cel al Uniunii Tineretului Comunist din Franța, cel al Uniunii Tinerelor Pete din Franța, Congresul Uniunii Tineretului Agricol din Franța și Congresul Uniunii Studenților Comuniști din Franța.

În această toamnă, în fața tineretului francez și a viitorului său stau probleme grave. În apelul pentru organizarea adunării se arată, printre altele:

„Porțile meseriei vă sînt adeseori închise, continuarea studiilor se lovește de mii de obstacole, salariile mici au devenit o regulă, șomajul amenință, a-ți crea o situație la țară este o problemă de nerezolvat”.

De 20 de ani război

În afară de aceste probleme, acea care preocupă lumea întreagă, problema războiului sau a păcii, este deosebit de acută pentru tineretul francez. Din septembrie 1939, de la începutul celui de-al doilea război mondial, de 20 de ani, nu a existat o zi în care să nu fie ucîși oameni fie pe pămîntul natal, fie în teritoriile îndepărtate.

Cum arată viitorul Franței, care de 20 de ani este aruncată în război? Rănile morale, suferințele și moartea vor trebui să mai domnească mult timp, căci guvernele nu vor să vadă în față realitatea epocii noastre. Oamenii, oricare ar fi culoarea pielii lor, aspiră la o viață liberă și independentă. Nevrînd să înțeleagă acest lucru, statul francez s-a lansat într-un război nedrept și ruinant timp de 7 ani în Vietnam. După cinci ani de război în Algeria, vor înțelege oare guvernării că nu există altă ieșire decît negocierea și recunoașterea problemei naționale algeriene?

Cîteva puncte de vedere

Yves Cossé, președintele de onoare al asociației studențești (U.N.E.F.), spunea următoarele la ultimul congres al acestei organizații după adoptarea unei moțiuni prin care se declară că armele sînt neputincioase pentru a face să înceteze războiul din Algeria: „Cînd spunem: zăngănitul armelor trebuie să se oprească, trebuie să stabilim și metodele. Este adevărat, de asemenea, că studenții sînt mai pregătiți în prezent decît în urmă cu doi ani să vorbească de tratative”.

Aceasta se petrecea acum cîteva luni. De atunci, 40.000 de studenți au fost nevoiți să-și întrerupă studiile din cauza chemării sub arme în Algeria.

Ziarul parizian „France soir” relatează într-o zi cum un tînăr soldat lua în gamele hrană de la cazarmă pentru soția și copilul lui, lipsiți de mijloace materiale, deoarece el era chemat sub arme.

Un exemplu de muncă epuizantă impusă tinerilor: André Quartier, tînăr activist la Uzina de motociclete „Motobécane”, dă următoarele explicații:

„În atelierul de roți, unde există un număr important de tineri, ritmul muncii este infernal. Cînd te gîndești că trebuie să lucrezi o zi de montaj într-un ritm de 17 roți pe oră, ceea ce înseamnă să înșurubezi 6.120 de șuruburi în cele 10 ore de muncă! Tinerii muncesc cu nervii zdruncinați, bolile sînt foarte frecvente. În 5 luni, 5 tineri sînt loviți de deformarea coloanei vertebrale, ceea ce aduce pierderi grele de salariu și griji în plus pentru familie”.

Un tînăr muncitor de la căile ferate din Thiorville spunea: „Timp de 3 ani am fost în școala de ucenici. Îmi amintesc că am învățat acolo algebra și trigonometria; la căile ferate trebuie să cunoști tehnica. După terminarea școlii am fost trimis într-un depozit de descărcat brichete. Mi s-a spus: «Vei fi conducător». După un an mi s-a dat să conduc un vehicul: era o roabă... Creditele pentru școlile de ucenici au fost reduse anul acesta cu 40%”.

O cursă de viteză

Din mai 1958, de la instaurarea puterii personale în Franța, s-a angajat o mare „cursă de viteză” între forțele retrograde și forțele progresiste pentru atragerea tineretului.

Putem vorbi în prezent, fără exagerare, de un plan vast de ansamblu al forțelor reac-

ționare pentru pervertirea ideologică și militarizarea tineretului. Cele două elemente cele mai vizibile ale acestei acțiuni sînt: pe de o parte continuarea războiului din Algeria, cu punerea în acțiune a așa-numitelor servicii de activitate psihologică, și pe de altă parte promulgarea legii asupra serviciului național care să permită, sub pretextul unui pericol subversiv, mobilizarea tuturor tinerilor peste 18 ani. Sînt puse în mișcare și alte mijloace mai eficace. Scopul lor este să pună jaloanele pentru o innăbușire progresivă a activității organizațiilor de tineret, punerea în funcțiune cît se poate de discretă a unui sistem de supraveghere a tineretului din ce în ce mai mult.

Pentru aceasta se creează o atmosferă de exaltare șovină în jurul anumitor realizări ale tehnicii franceze, o politică confuză asupra Algeriei.

Dar este greu pentru cei care acționează în acest fel să ascundă contradicțiile izbitoare care există între propaganda lor și realitatea zilnică caracteristică prin agravarea situației tineretului în toate domeniile: războiul din Algeria, educație, meserie, salarii, odihnă sau sport.

1. Tinerii din St. Étienne iau pe stradă semnături împotriva pericolului atomic (de la un corespondent)

2. „Și de cînd la Paris a fost luată Bastilia în fiecare mahala, la fiecare răscruce... răsună cuvintele unui cunoscut cîntec francez. Un bal popular la 14 Iulie pe străzile Parisului (fotografie de Jacques Boisseau)

Lupta tineretului

Tineretul francez are o minunată tradiție combativă, care s-a făcut cunoscută în numeroase ocazii în marea luptă a popoarelor pentru un viitor fericit.

Se cunoaște refuzul a zeci de tineri francezi — fiii celor impușcați în timpul Rezistenței — de a servi sub ordinele lui Spei-

del, generalul nazist care se află în fruntea N.A.T.O.

Și alți tineri patrioți francezi refuză să participe la războiul împotriva poporului algerian.

În lupta împotriva fascismului, pentru democrație, la manifestații, greve au participat numeroși tineri. Delegații tineretului francez la Festivalul de la Viena au fost aleși cu prilejul unor adunări, festivități, baluri, în cadrul unor acțiuni de masă desfășurate de tineretul francez în cinstea festivalului.

Comitetul Național al Uniunii Tinerelor Fete din Franța, în apelul pentru participarea la adunarea din decembrie, spune:

„Nu este posibil ca un singur om să hotărască destinele acestui viitor, pe care îl așteptăm cu atîtă ardoare. Pentru a corespunde imaginii visurilor noastre, trebuie ca acest viitor să fie clădit de poporul și tineretul Franței. Aceasta este cea mai bună cheazășie a unei adevărate măreții a Franței“.

Da, la adunarea din decembrie, va lua cuvîntul Franța de mîine!

TINERETUL VĂZUT PRIN CIFRE

● În Franța există 6.300.000 de tineri între 14 și 25 de ani, dintre care 3.074.000 de tinere. În 1968, deci peste nouă ani, vor fi 7.200.000, adică se va înregistra o creștere de 14 %.

● Din 2.500.000 de tineri care termină școala primară în fiecare an, 50% intră direct în producție fără a avea posibilitatea să se califice.

● Dintre studenți, numai 4% sînt fii de muncitori din industrie sau agricoli.

● 80.000 de tineri țărani părăsesc în fiecare an satele pentru că nu-și pot crea o situație la țară.

● Trei sferturi dintre tinerii muncitori francezi trăiesc în locuințe necorespunzătoare.

Aceste date sînt luate din sursă oficială.

Orașele viitorului

În curînd va apărea în R.D.G. cartea „Lumea noastră de mîine”, în care Karl Böhm și Rolf Dörge abordează mai multe aspecte ale vieții în viitor. Autorii ne-au acordat privilegiul de a face cunoscut cititorilor noștri un extras din cartea lor în legătură cu circulația în marile orașe ale viitorului.

„Ești grăbit? Atunci, mergi pe jos” — ne spuse prietenul nostru din München și opri mașina. De fapt, el a vrut s-o oprească, dar cu greu a putut găsi un loc de staționare sau de garare a vehiculului.

Desigur, prietenul nostru avea dreptate: cel care vrea să-și continue drumul cu mașina în centrul Münchenului trebuie să aibă la dispoziție mult timp. Și aceasta nu este valabil numai pentru capitala Bavariei, ci și pentru majoritatea marilor orașe din Germania occidentală. Aceeași situație este valabilă pentru toate centrele din marile orașe din țările occidentale, orașe industriale sau turistice. Întreaga situație este agravată de problemele parcurii și garării și, în plus, de numărul mare de pietoni care traversează marile artere.

Toată lumea știe că șirurile de automobile înaintază încet pe străzile înguste ale New Yorkului și că de zeci de ani circulă o serie de glume despre răbdarea automobilistilor care-și risipesc prețiosul lor timp pentru a merge cu mașina prin City, unde „timpul este bani”!

Acest exemplu clasic poate fi înzecat după dorință. La Tokio, de exemplu, s-a constatat că autobuzele care circulă în centrul orașului ating o viteză medie de 10 km pe oră numai datorită permanențelor aglomerări.

De fapt nu ne putem aștepta ca circulația urbană, în a doua jumătate a secolului al XX-lea, să fie exprimată prin tropăitul unui cal, care se mai aude din timp în timp, sau prin alte zgomote idilice. Dar există impresia că majoritatea străzilor au fost făcute plecînd de la această perspectivă... la care se adaugă îngustarea străzilor în ultimii 50 de ani, datorită apariției șinelor de tramvai. Ar fi trebuit ca străzile să fie mult mai generos planificate acum cîteva zeci de ani, pentru a satisface nevoile circulației urbane din zilele noastre. Și pentru că acest fapt a fost neglijat, ar trebui să se treacă azi la schimbări fundamentale, căci orașele vor fi sufocate de afluxul de vehicule de tot felul.

Orașul Moscova este, de asemenea, plin de mașini. Și aci există o creștere rapidă a circulației urbane. Dar niciodată nu vom avea o situație ca la New York, de exemplu, pentru că s-au luat din timp numeroase măsuri de

prevedere, ceea ce a cerut desigur multe eforturi în acea perioadă. Prin urmare, Moscova, altădată atît de mică și înapoiată, are acum bulevarde dintre cele mai largi, artere foarte bine amenajate, un metrou renunțat, cel mai frumos din toate capitalele lumii. Acest metrou minunat permite, printre altele, degajarea centrului de tramvaiele care ocupă mult loc pe străzi. La primele semne de aglomerare se realizează imediat noi construcții rutiere, ca cele din ultimii ani: autostrada care înconjoară Moscova, prelungirea cu 50 km a liniilor de metrou, numeroase pasajii subterane pentru pietoni. Marile orașe din Germania occidentală, ca München, Hamburg, Colonia, care au fost distruse în mare parte de bombardamentele aeriene, aveau totuși posibilitatea, după 1945 să se modernizeze în cursul reconstrucției, mai ales în vederea îmbunătățirii circulației. Dar în loc să se procedeze în acest fel, au fost reconstruite vechile străzi care dau tează, în majoritatea cazurilor, din evul mediu! Și aceasta nu s-a făcut pentru a rămîne fideli unui trecut venerabil! Ceea ce s-a păstrat și dezvoltat aci, respectîndu-se cu sfințenie istoria, n-au fost tezaururile culturale ale trecutului, ci statu-quo-ul proprietății private, profitul averilor existente, în detrimentul societății.

Nu pot fi realizate o planificare și o perspectivă justă atunci cînd se trăiește de azi pe mîine. Dar, mai ales, nu poți milita pentru viitor, satisfăcînd dorințele stăpînilor de ieri.

Și iată rezultatul: străzi datînd din secolul al XII-lea sau al XV-lea, parcurse de valul de mașini în mare viteză, de la cea mai mare pînă la cea mai mică, și de tramvaiele din perioada dintre cele două războaie sau chiar dinaintea celui de război mondial.

Pe de altă parte nu e vorba numai de mașinile care merg cu viteză mai mică sau mai mare și care ridică probleme dintre cele mai spinoase în circulația modernă, ci, dimpotrivă, de cele care nu merg; este vorba de problema staționării. Soluția cea mai simplă ar fi construirea de locuri de parcare numeroase și suficiente pe lîngă marile artere. Dar această soluție nu va fi satisfăcătoare, chiar în marile orașe socialiste, cu vastele lor construcții, unde, pentru nevoile circulației de automobile care crește într-o măsură atît de uriașă, se fac în permanență prevederi pentru anii care vin. În marile orașe occidentale, situația poate fi prevăzută dinainte. Prețurile imobilelor, precum și dominația aproape absolută a „inițiativei particulare” a proprietarilor individuali nu permit decît puține soluții generale pentru construirea de clădiri și alinierea străzilor.

De aci rezultă că evitarea unei situații haotice a circulației în marile orașe nu este în primul rînd nici o problemă de tehnică, nici o problemă administrativă, ci o sarcină a arhitecturii municipale și, prin urmare, o problemă politică. Măsurile care trebuie luate pot părea foarte clare și evidente pentru arhitecți, dar realizarea va depinde de proprietari. În țările socialiste proprietar este poporul. Ceea ce înseamnă că interesele societății, recunoscute în mod obiectiv, hotărîsc planificarea orașelor. Pentru aceasta, în aceste țări nu numai că putem aspira la proiectele ideale, ci, cu sprijinul și ajutorul populației, asemenea soluții vor fi în curînd realizate.

S-ar putea lua în considerație pentru marile orașe ale viitorului soluțiile următoare (incluînd diferite variante posibile):

— Arterele principale din centru, precum și cele care asigură ieșirea din oraș să aibă mai multe șosele cu sisteme de semnalizare automată; la încrucișarea arterelor de comunicație va fi evitată orice trecere peste căile ferate, folosîndu-se în acest scop tunele.

— La încrucișările cele mai importante, trecerea pietonilor se va face prin subterane sau pusarele.

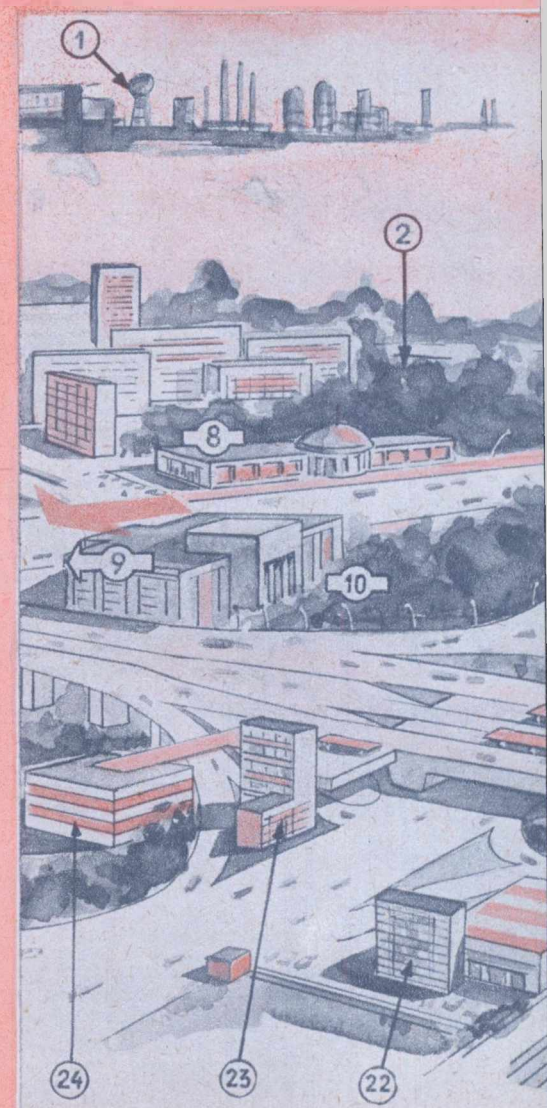
— Tramvaiele, trăsurile cu cai și, pe cît posibil, cicliștii nu vor mai fi admiși în centru. Pentru cicliști vor fi construite, la marginea orașului sau în împrejurimi (pe cît posibil chiar în oraș), piste speciale. Tramvaiele vor fi înlocuite prin autobuze și troleibuze, care vor asigura comunicațiile între stațiile de metrou subterane și aeriene.

— Circulația pentru traversarea orașului va fi sau deviată pe un drum de centură sau va deveni subterană sau aeriană. Gările de cale ferată vor fi retrase din centru și vor fi construite la periferia orașului.

— Transportul urban colectiv va fi făcut numai prin metrouri subterane sau aeriene, pe o singură linie, a cărei instalare va fi ușoară și ieftină.

— Transportul mărfurilor destinate populației (pentru restaurante, cantine, magazine etc.) va fi efectuat pe căi subterane. În centrele de mare circulație a pietonilor (cartierele comerciale și centrele culturale), drumurile subterane vor absorbi toată circulația automobilelor.

— Străzile normale vor fi rezervate (pe rotuare) pietonilor și (pe șosea) traficului urban al vehiculelor fără linii.

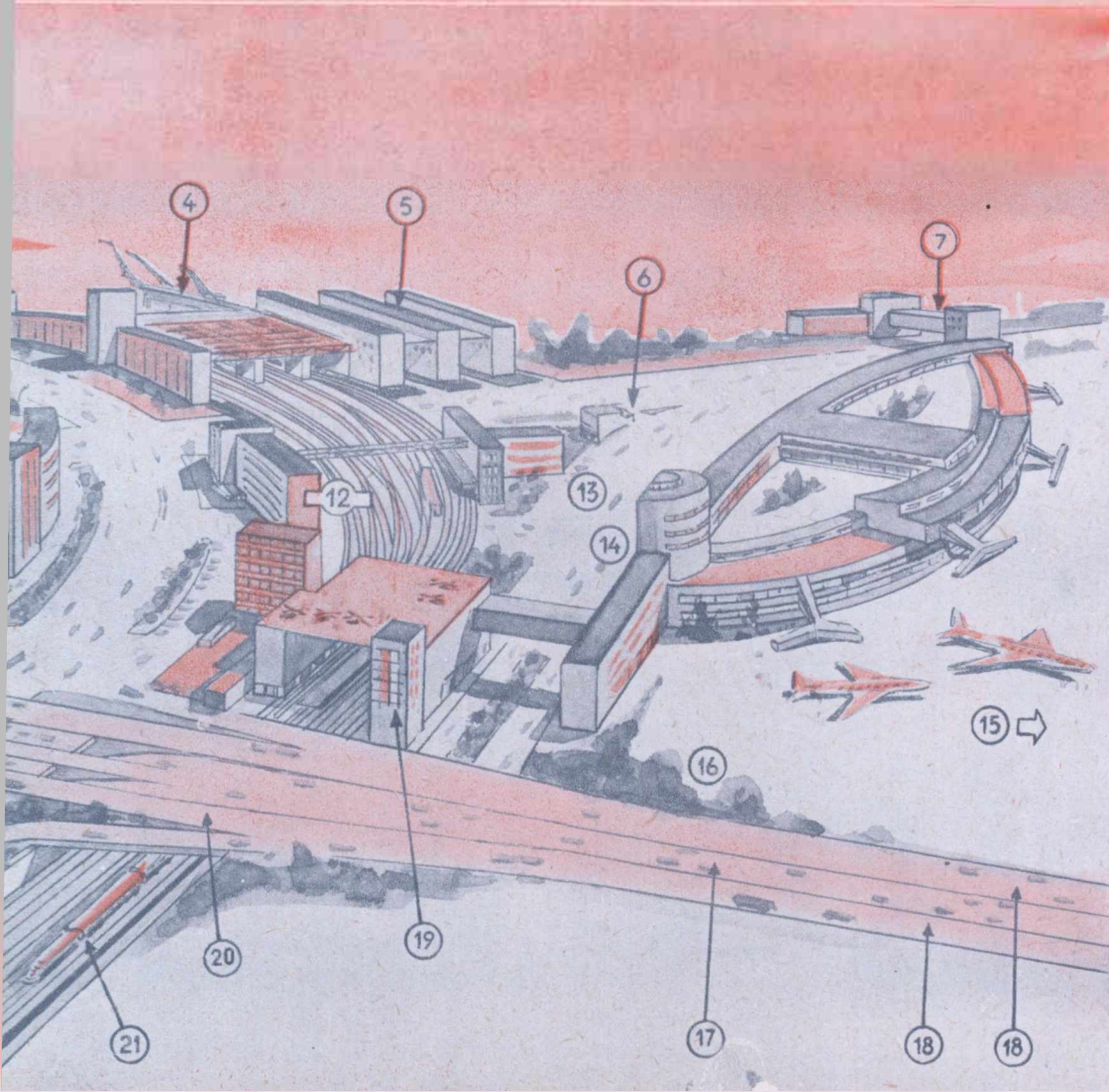
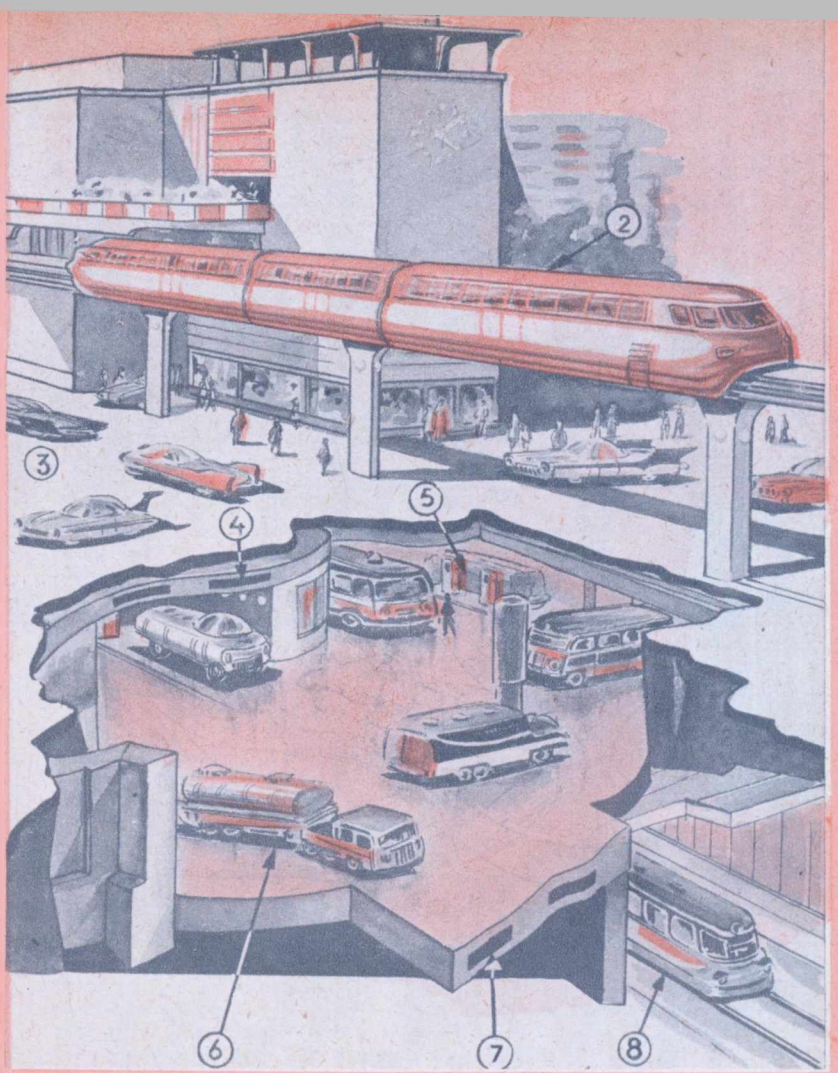
— Se vor prevedea parcuri de automobile număr suficient atât în centru, cât și în împrejurimi. În noile cartiere, va trebui să prevadă garajele necesare corespunzătoare creșterii numărului automobilelor; printre măsurile ce vor fi luate, se vor prevedea mari spații libere între casele viitoarelor orașe, atât pentru măsuri de igienă, cât și pentru a permite mobilități suficiente de parcare și de staționare.

Se pare a fi sigur că viitorul trafic urban va avea o capacitate mai mare chiar în marile orașe contemporane și că va menaja mai mult răcoarea și nervii călătorilor pe care-i va transporta mai repede, cu mai multă siguranță și mai mult confort.

Ne putem aștepta apoi la o creștere de neînchipuit a circulației automobilelor, care va depăși tot ceea ce știm, cel puțin în Europa.

Cei care în prezent construiesc sau reconstruiesc un oraș fără să țină seamă de traficul de viitor ar putea fi comparați cu un om care construiește vara o casă fără să prevadă încălzirea, deși știe foarte bine că iarna va veni în mod inevitabil. Mai târziu va fi forțat să-și distrugă casa pe jumătate pentru instalațiile de încălzire.

Fără îndoială, nu putem prevedea încă toate mănunchii circulației în viitor sau să găsim dinainte soluțiile detaliilor tehnice ale construcțiilor necesare. Trebuie însă să lăsăm loc pentru a profita mai târziu, trebuie să rezervăm suficient loc pentru marile garaje, planificând șoselele și arterele etc. pentru a putea stabili mai târziu instalațiile necesare fără cheltuieli și dărâmbări excesive.

CINCI ETAJE ALE TRAFICULUI URBAN DE MÎINE

1. Primul etaj: serviciul urban de taxi-aerian (pistă de zbor și de aterizare) pentru elicoptere)
2. Etajul doi: suburban (cu o singură linie)
3. Etajul trei: drum pentru pietoni și turisme
4. Aerisire și conducte diverse
5. Post de benzină
6. Etajul patru: drum subteran pentru transportul mărfurilor
7. Canale de aerisire
8. Etajul cinci: metrou (serviciu ultrarapid în centru)

1. În afara orașelor: marile uzine
2. Centura verde a marelui oraș: parcuri și păduri
3. Șosea care înconjoară marele oraș
4. Gară de mărfuri (pentru căl ferate obișnuite și atomice)
5. Antrepozite și frigider
6. Iașiri spre orașul satelit
7. Poduri de transbordare
8. Restaurant
9. Spre centrul orașului
10. Casă de cultură și teatru
11. Hotel
12. Stație de cale ferată suburbană (aici subterană)
13. Birou de poștă
14. Turn de comandă
15. Spre pistele de zbor
16. Aeroport: primire, restaurant pe terasă, trecere spre gări, administrație etc.
17. Autostradă pentru turism
18. Camioane
19. Gări de linii lungi cu serviciu de taxi aerian, trecere pentru aeroport și trecere subterană pentru hotel
20. Încrucșare autostradă — șosea de centură; străzi de acces și de ieșire pentru camioane pe margini, pentru mașini în mijloc
21. Calu larg pentru trenuri atomice
22. Hotel pentru călători și punct mare pentru benzină
23. Mare garaj pentru mașini grele
24. Depozit pentru benzină
25. Serviciu de depanaj rapid (cu „brigăzi volante“)

La periferia marelui oraș se găsesc centre care coordonează traficul urban cu cel pe distanțe lungi.

ÎNSEMNĂRI DIN MOSCOVA NE UNESTE PRIETENIA

Moscova oferă vizitatorilor săi numeroase surprize plăcute. ... Într-o seară treceam grăbit prin elegantă stație de metrou „Novokuznețkaia”. Mergeam să vizionăm un film românesc la „Casa prieteniei”, unde se află și Asociația de prietenie sovieto-romină. Intrucît nu mai erau decît 15 minute pînă la începerea proiecției, este de înțeles graba noastră. Nimic nu ne-ar fi putut opri măcar și un minut. Și totuși s-a întîmplat ceva... De noi s-a apropiat un tinăr, negricios, cu o figură expresivă. Ne-a privit cîteva secunde, auzindu-ne vorbind pe romînește, a ezitat o clipă, după care ni s-a adresat:

— O să-mi permițeți..., dacă nu mă înșel, vorbiți limba romină?

Aceste cuvinte le spunea în limba rusă. La confirmarea noastră s-a îmbujorat și s-a prezentat:

— Ivan Trofimov, combainer.

Proaspăta cunoștință a început să ne vorbească entuziast despre o seamă de cunoscuți de-ai lui din România cu care a avut prilejul să se întilnească, în 1957, pe pămînturile deștelenite. În urmă cu cîteva ani, sovhozul din Simferopol, R.S.S. Kazahă, a primit pe nesfîrșitele sale întinderi un grup de tineri romini, care au participat în mod prietenesc la stringerea recoltei de pe pămînturile deștelenite. Despre acele zile ne-a amintit, în scurta noastră discuție din stația de metrou, combainerul Trofimov. A ținut să ne asigure că nu ne flatează dacă afirmă că brigada de tineri din România i-a plăcut foarte mult și a îndrăgit-o. Ivan Trofimov și a amintit chiar și cîteva nume: Maria Rusu și Valer Ciobanu, tractoriști. Împreună cu aceștia a muncit și și-a petrecut timpul liber în acele zile. Bogata stepă trezită la viață a răsunit de cîntecele sovietice și romînești, intonate în comun de corul improvizat ad-hoc de către tinerii prieteni din cele două țări. „Îmi amintesc de o sărbătoare foarte izbutită... O fată, Maria, brigadieră din România, a organizat împreună cu întregul colectiv ziua ei onomastică. Împlinea 20 de ani. Ce petrecere admirabilă, cîtă veselie și prietenie sinceră am găsit noi la tinerii din România!”

Metroul intra în stație. Ne-am strîns mîinile prietenește.

— Și dacă vreodată li veți întilni pe tinerii despre care v-am vorbit, m-aș bucura dacă le veți strînge mîinile, în semn de prietenie, din partea mea...

... Cine, din Moscova ori din întreaga Uniune, n-a auzit de renumita Uzină „Lihaciov”? Renumită prin tradițiile ei, prin produsele ei, prin liniile ei automatizate. Așa că se înțelege de ce am ținut și noi să vizităm această uzină.

La o secție de asamblare a autocamioanelor l-am cunoscut pe Ivan Koslorov, secretarul organizației comsomoliste de secție. De la acesta am aflat lucruri interesante despre istoria uzinei. Într-o cameră — sediu

al organizației comsomoliste — am admirat macheta autobuzelor ZIL 5 și ZIL 127. Trebuie să recunoaștem că ne-au impresionat puternic siluetele suple, cu gust ale acestor autobuze. Pe noi, ca tineri romini ne-a însuflețit însă în egală măsură și mapa pe care ne-a prezentat Koslorov, avînd pe copertă cuvintele: „Program închinat prieteniei sovieto-romine”.

Aveam în fața ochilor numerele pregătite de-a lungul a mai mult săptămîni de către numeroși tineri din uzină pentru o viitoare serbar închinată Republicii Populare Romine. Am întilnit versuri ale lui Beniuc, un fragment din piesa „Ziaristii” a lui Al. Mirodan, producții personale ale unor tineri care ne-au cunoscut țara și și exprima admirația pentru România nouă. În program era consemnat și audierea unui program de muzică ușoară (la loc de frunte stătea „În București iubit”), pe care tinerii sovietici o apreciază foarte mult.

— Dacă mai stați în Moscova, vă invităm să participați la serbare noastră. Va avea succes, vă asigur...

Din păcate, vizita noastră în Moscova s-a terminat înainte de putea să participăm la această serbare.

... La postul de radio Moscova există o emisiune pentru România. Aceasta este un lucru pe care-l cunosc milioane de oameni din România deoarece deseori, strîși în jurul aparatelor de radio, urmăresc diferitele noutăți și vești din U.R.S.S. Într-una din zilele petrecute în capitala Uniunii Sovietice am făcut o vizită la postul de radio Moscova — emisiunea pentru România. Am fost primiți frățeste. Cum am intrat într-o cameră mare, spațioasă, unde lucrează colectivul care vorbește limba romină, primul lucru ce ne-a frapat au fost trei teancuri mari de scrisori. Ale cui sînt? În cît timp au venit? Despre ce vorbesc ele? Gazdele ne-au informat.

— Înainte de toate: 3.000 — 4.000, acesta este numărul scrisorilor pe care le primim din România lunar. Aproape că nu există problemă din cele mai diferite domenii de activitate, de viață care să nu fie abordată în asemenea mesaje calde, impresionante ale prieteniei. Un inginer, cere unui coleg de specialitate din Uniunea Sovietică sfaturi privind o inovație de valoare, la care lucrează de cîteva ani. Un muncitor bucură reștean ne informează că i-a plăcut foarte mult artistul Vasili Lanovoi și ne roagă să-i trimitem fotografia.

Interesant este faptul că s-au primit peste 1.000 de scrisori de la tineri din România care doresc fotografii ale lui Lanovoi, interpretul lui Pavel Korceaghin din filmul „Așa s-a călît oțelul”. Am aflat lucruri plăcute despre schimbul de scrisori organizat între Școala nr. 182 „Zoid Kosmodemianskaia” din Moscova și Școala medie din Breaza, corespondență ce durează de ani de zile, bogată, complexă. Tovarășii de la radio urmăresc îndeaproape relațiile prietenești dintre aceste două școli. De pe acum, ei se pregătesc pentru o emisiune pe care o consideră încă dinainte cu un an a fi „oceni harașo”, prilejuită de vizita pe care o va face la Moscova, la invitația școlii moscovite, promoția de absolvenți ai Școlii medii din Breaza din 1960. Galea, Larisa, Maria, Stana, eleve care corespund de ani de zile și se cunosc îndeaproape prin intermediul scrisurii, își știu una alteia succesele și frămîntările, se vor întilni și desigur, se vor îmbrățișa fericite. Cu adevărat va fi emoționant.

Sînt doar cîteva aspecte. Și ar mai putea fi enumerate zeci și zeci de fapte cotidiene care vorbesc de la sine profund despre prietenia pe care poporul sovietic, tinerii sovietici o poartă poporului și tinerețului din țara noastră. Pe noi, membrii familiei țării socialiste, ne uneste prietenia.

CAROL ROMAN

Priviți cît de prietenos pășesc tinerii muncitori din sovhozul „Simferopolski” din R.S.S. Kazahă împreună cu prietenii lor romini veniți să ajute la stringerea recoltelor (fotografie făcută în timpul vizitei la care s-a referit Ivan Trofimov)

COMUNICAT AL SECRETARIATULUI F.M.T.D. ASUPRA COLABORĂRII ÎNTRE ORGANIZAȚIILE DE TINERET PENTRU DEZARMARE ȘI DESTINDERE INTERNAȚIONALĂ (Extrase)

Secretariatul F.M.T.D. își exprimă deplină satisfacție pentru noul climat de destindere care se manifestă în relațiile internaționale, îndeosebi între cele două mari puteri ale lumii, ca urmare a rezultatului favorabil al vizitei președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Nikita Hrușciov, în Statele Unite ale Americii.

F.M.T.D. acordă o mare importanță comunicatului final al întâlnirii dintre Hrușciov și Eisenhower, în care se afirmă clar că „președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și președintele Statelor Unite recunosc de comun acord că problema dezarmării generale este cea mai importantă problemă ce se ridică în prezent. Cele două guverne vor depune toate eforturile pentru a ajunge la o rezolvare constructivă a acestei probleme”.

F.M.T.D. apreciază pozitiv faptul că aproape toate guvernele lumii au declarat că este necesar să se examineze cu mare atenție propunerile privind dezarmarea generală prezentate la O.N.U. de Nikita Hrușciov, în numele guvernului U.R.S.S., și că Biroul Adunării O.N.U. a acceptat imediat și în unanimitate să supună proiectul sovietic de dezarmare totală spre examinare Adunării Generale.

F.M.T.D. a considerat întotdeauna problema dezarmării generale ca tema principală a activității sale pentru apărarea păcii. Este suficient să amintim, în legătură cu aceasta, participarea considerabilă a tineretului la campaniile internaționale pentru punerea în afara legii a armelor atomice și pentru încetarea experiențelor atomice, a cursei înarmărilor și împotriva reînvierii militarismului german. În ceea ce o privește, F.M.T.D., prin numeroasele documente trimise la O.N.U., prin apelurile către organizațiile internaționale de tineret și către toți tinerii din lume, prin hotărârile congreselor și adunărilor sale, a subliniat în permanență necesitatea dezarmării ca mijloc pentru a împiedica distrugerea civilizației umane și pentru a asigura tinerilor o viață mai bună și perspectiva unui viitor fără griji. În acest scop, federația noastră a sprijinit în permanență toate inițiativele diplomatice și propunerile concrete, chiar cele limitate, de la oricine proveneau și care contribuiau la folosirea în scopuri pașnice a cuceririlor științifice și a energiei oamenilor, la destindere internațională.

Misiunea tinerilor este în prezent să îmbogățească prin munca lor pașnică patrimoniul civilizației pe care-l primesc drept moștenire de la generațiile precedente...

Chemăm tinerii și tinerele din lumea întreagă să înțeleagă întreaga măreție și noblete a idealului pentru care trebuie să militeze. Tinerii de azi pot fi într-adevăr generația nouă, a unei lumi pașnice, libere, în progres, pe care trebuie s-o făurească omenirea. Pentru tineret, a lupta pentru pace înseamnă să se poată bucura în viitor de roadele minunate ale marilor transformări pe care știința și munca pașnică în comun a tuturor oamenilor le vor aduce în lume.

Dezarmarea totală este singura garanție esențială pentru stabilirea unor relații paș-

nice între toate statele și pentru încetarea războaielor coloniale.

Dar încetarea cursei înarmărilor reprezintă, în afară de securitatea vieții și viitorului, o condiție indispensabilă pentru a asigura zecilor de milioane de tineri dreptul la muncă, la educație, la cultură, la sport, la turism, la condiții mai bune de viață.

Niciodată ca în prezent tineretul n-a avut conștiința marilor posibilități de victorie ce există pentru forțele pașnice din lumea întreagă. Spiritul de înțelegere care reiese din discursurile, salutarile, discuțiile dintre Hrușciov și Eisenhower demonstrează că în realitate, pentru prima oară, după mulți ani, vâlul gros al războiului rece a fost rupt. În aceasta, tinerii trebuie să găsească o nouă și mai profundă conștiință a forței lor, a datoriei lor în activitatea pentru triumful coexistenței pașnice.

Secretariatul F.M.T.D. consideră că propunerile pe care Nikita Hrușciov le-a făcut la O.N.U. oferă în mod concret posibilitatea de a traduce în viață o veche și nobilă aspirație a oamenilor: să clădească o lume fără armate, fără arme distrugătoare, fără state-majore, o lume de pace și fraternitate. Altfel nu există altă perspectivă pentru omenire decât pericolul permanent al unei catastrofe incalculabile.

Iată de ce sintem pentru aceste propuneri sovietice și chemăm pe tinerii din lumea întreagă să le susțină, declarând că vom continua să acordăm sprijinul nostru deplin oricui își va propune să găsească o rezolvare efectivă a dezarmării, chiar în aspectele limitate ale acestei probleme.

Responsabilitatea noastră de conducători ai tineretului ne impune astăzi să acționăm într-un spirit lipsit de prejudecăți și de discriminări, să contribuim la consolidarea destinderii internaționale care manifestă deja primele simptome pozitive.

Secretariatul F.M.T.D. constată că în problema dezarmării există de fapt o convergență de păreri între cele mai importante organizații de tineret și între mișcările de tineret de diferite orientări politice și ideologice din majoritatea țărilor lumii.

Adunarea Mondială a Tineretului și Uniunea Internațională a Tineretului Socialist s-au exprimat de nenumărate ori și cu prilejul recentelor lor adunări pentru dezarmare, pentru folosirea atomului în scopuri pașnice și împotriva experiențelor cu bombe atomice în Sahara puse la cale de guvernul francez.

Pe de altă parte, o scurtă analiză a atitudinii mișcărilor de tineret din toate țările în problema dezarmării oferă o imagine de unitate substanțială de păreri, pornind de la activitatea comună a tuturor organizațiilor tineretului japonez pînă la mișcarea studentească pentru o politică nucleară sănătoasă în Statele Unite ale Americii.

F.M.T.D., care a militat în permanență pentru înlesnirea cooperării între cele mai diverse organizații de tineret, consideră că astăzi este mai necesar decât oricînd ca toți să abandoneze metoda discriminărilor politice și ideologice, a refuzului de a discuta, de a se întâlni, metoda atacului reciproc, a cău-

tării în mod exclusiv a prestigiului organizației respective.

În momentul în care se afirmă destinderea internațională, în momentul în care cele mai mari puteri mondiale examinează într-un spirit nou de înțelegere reciprocă relațiile lor, organizațiile de tineret trebuie și ele să contribuie la terminarea războiului rece, stabilind o cooperare efectivă în jurul punctelor de contact care în fapt există între pozițiile lor.

Secretariatul F.M.T.D. consideră că n-au existat niciodată ca acum posibilități de întâlnire și înțelegere reciprocă și propune tuturor organizațiilor internaționale ale tineretului o cooperare efectivă, în primul rînd în jurul problemelor dezarmării.

F.M.T.D. propune Adunării Mondiale a Tineretului, Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist și tuturor organizațiilor cărora le sînt scumpe viața și viitorul noilor generații să trimită o delegație unitară pe lângă O.N.U., cu prilejul viitoarei Adunări Generale, pentru a arăta reprezentanților națiunilor unite voința comună a tineretului lumii de a se înceta pentru totdeauna cursa înarmărilor și a cere să se folosească bogățiile și energiile tuturor statelor în scopuri pașnice.

F.M.T.D. propune Adunării Mondiale a Tineretului, Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist și celorlalte organizații internaționale de tineret să trimită imediat o delegație unitară la guvernul Republicii Franceze pentru a exprima ferma opoziție a tineretului lumii față de viitoarele explozii cu bombe atomice în Sahara.

F.M.T.D. propune Adunării Mondiale a Tineretului și Uniunii Internaționale a Tineretului Socialist să organizeze împreună în Europa, în Africa și în America Latină o călătorie a unei delegații de reprezentanți ai tuturor organizațiilor tineretului japonez pentru ca ei să facă cunoscute tinerilor din aceste continente lupta lor împotriva experiențelor cu arme nucleare în Pacific și pentru a exprima voința fermă a poporului japonez de a împiedica o nouă Hiroșima în orice parte a lumii.

F.M.T.D. este gata, dacă Adunarea Mondială a Tineretului, Uniunea Internațională a Tineretului Socialist și alte mișcări de tineret sînt de acord să participe la o eventuală conferință internațională, oricine ar fi organizatorii, pe tema: „Dezarmarea și tineretul”.

În ceea ce ne privește, ne declarăm de pe acum gata să examinăm cu cea mai mare atenție și însuflețiți de dorința unui acord toate propunerile ce ar fi prezentate avînd drept scop înlesnirea activității comune a tinerilor pentru dezarmare și destindere internațională.

F.M.T.D. adresează un apel călduros tineretului lumii prin care-l cheamă ca astăzi, mai mult ca oricînd, să fie unit și activ în lupta pe care toate popoarele o duc cu un mai mare elan și o mai profundă convingere în victorie, după primele mari succese obținute pentru triumful definitiv al destinderii și al coexistenței pașnice.

Budapesta, 1 octombrie 1959

SECRETARIATUL F.M.T.D.

Peste puțin timp va avea loc un eveniment de o importanță deosebită pentru mișcarea de tineret din lumea întreagă: Conferința tineretului din America Latină. Această conferință constituie o veche aspirație a tinerilor din America Latină și a fost convocată de numeroase organizații de tineret întrunită la Santiago de Chile.

Convocarea acestei conferințe coincide cu conferința miniștrilor Afacerilor Externe din statele americane. Printre organizațiile convocate putem cita: Tineretul democrat creștin din Chile, Tineretul socialist din Chile, Departamentul tineretului socialist al Centralei unice a muncitorilor chilieni (organizație sindicală), Federația tineretului comunist

și de activitatea organizațiilor de tineret, ca Tineretul socialist, Tineretul radical intransigent, Tineretul democratic progresist, Tineretul Uniunii civice radicale a poporului, Federația tineretului comunist, Federația universitară din Argentina, Acțiunea catolică din Argentina, Confederația elevilor din școlile secundare, comisiile de tineret ale sindicatelor și cluburilor de tineret ale Federației agrare din Argentina, precum și Federația cooperativelor agrare.

Comisia pentru drepturile tineretului încurajează toate inițiativele care au drept scop realizarea aspirațiilor tinerilor, în interesul tinerilor.

Comisia însuflă unitatea de acțiune nu numai prin popu-

lă din Argentina, Federația metropolitană a elevilor din școlile secundare, Tineretul socialist, Tineretul radical intransigent, Organizația tinerelor fete din Argentina, Consiliul de tineret al păcii, Federația tineretului comunist, diverse societăți ale Uniunii civice radicale intransigente. Au fost editate numeroase afișe, au fost distribuite mii de foi volante, au avut loc multe manifestații și alte acțiuni publice.

Pentru independența națională

Este de remarcă felul în care procedează comisia în luptele populare pentru apărarea suveranității naționale, de exemplu

local și se cerea să voteze împotriva Societății anonime de electricitate. Mai târziu, însoțită de un mare număr de locuitori, filiala a mers la reședința consilierului pentru a-i remite cererea menționată în care i se reamintea trădarea consilierilor din 1936, când votul citorva delegați a prelungit în mod fraudulos concesiunea acordată societății de electricitate.

Comisia a mers împreună cu membrii comisiei coordonatoare centrale la congresul național pentru a înmîna cererea și să vorbească deputaților, pentru a se ajunge la crearea unei comisii parlamentare care să studieze acordul cu societatea de electricitate.

Filiala din Parque Patricios

TINER

din Argentina, Comitetul capitalei al Tineretului democrat progresist din Argentina, Federația centrelor universitare din Venezuela, Frontul unit de eliberare din Paraguay, Uniunea revoluționară din Nicaragua, Mișcarea „26 iulie” din Cuba.

Trebuie să subliniem, în mod deosebit, sprijinul acordat conferinței de Raul Castro, conducătorul armatei revoluționare din Cuba.

Sintem siguri că această conferință va fi urmărită cu un mare interes de tinerii din toate aceste țări. În acest sens ne preocupăm să ne aducem contribuția la popularizarea ei, ne propunem să facem cunoscute cititorilor noștri activitățile tineretului din America Latină.

În cursul celei de-a V-a Adunări a F.M.T.D., noi, participanții, am avut prilejul să constatăm puternicul avînt democratic care a cuprins lumea actuală. Am subliniat că în America Latină organizațiile de tineret și tineretul în general ocupă

larizarea unui program comun pentru tineret, ei și prin exemplul de cooperare al membrilor săi în acțiunile practice.

Unitatea noastră pentru pace

În luna mai 1958, comisia a început o campanie pentru a împiedica instalarea unei baze aeriene americane la aerodromul Ezeiza. În luna iunie, în același an, cînd pacea era periclitată de agresiunea anglo-americană din Liban și Iordania, comisia a intrat imediat în acțiune tipărit mii de afișe, realizînd un mare număr de acțiuni pe străzi și publicînd declarații de la personalități pentru pace în Orientul Mijlociu. În luna martie în acest an, Comisia națională pentru drepturile tineretului a luat parte la manifestațiile tineretului împotriva manevrelor militare comune ale armatelor argentinene și americane. În aprilie a fost publicată o broșură conținînd o recapitulare a articolelor din ziare care se declarau

în acțiunile împotriva acordurilor în domeniul petrolului cu companiile străine. Aniversarea descoperirii petrolului a prilejuit editarea unei broșuri explicative și publicarea unui manifest. În 1958, cînd guvernul Frondizi, violînd programul său, acorda noi concesiuni societăților „Standard Oil” și „Royal Dutch Shell”, Comisia drepturilor tineretului și-a făcut auzit glasul: a prezentat un memoriu către parlament și a participat la manifestații și acte de protest. A sprijinit lupta împotriva noilor concesiuni făcute Societății anonime de electricitate, sucursală a monopolului internațional „Sofina”.

Clasa muncitoare cunoaște bine solidaritatea pe care comisia a demonstrat-o de cîteva ori în timpul grevelor muncitorilor din Argentina, cum au fost: greva feroviarilor de la sfîrșitul anului 1958, greva muncitorilor constructori, greva funcționarilor de la bancă din mai-aprilie.

s-a ocupat de pregătirea celui de-al VII-lea Festival cu mare entuziasm și a obținut succese importante. La ședința comisiei de conducere s-a hotărît să se trimită doi delegați, ceea ce însemna un mare efort, dat fiind că aceasta reprezenta suma de 70.000 de pesos, salariul unui tînăr muncitor pe timp de doi ani. Pentru a cîștiga banii, tinerii din Parque Patricios au organizat sărbători și carnavaluri, de la care s-au cîștigat 8.000 de pesos. De la reuniunile care au avut loc cu colaborarea unor artiști, ca Luis Sandrini, Aman da Ledoma și Pablo Palitos, s-au obținut încă 4.000 de pesos. Muncitorii dintr-o uzină din localitate, după ce au ascultat o expunere asupra rolului festivalurilor, au dat 1.500 de pesos. S-au colectat bani de la industriași și comercianți din cartier, obținîndu-se 18.500 de pesos. Comisia capitalei a contribuit la cheltuieli cu 20.000 de pesos. Marea majoritate a banilor au

DIN AMER

un loc important în lupta pentru pace, independență națională și libertate democratică.

În Argentina, forțele de tineret au găsit cele mai bune forme de activitate pentru unirea eforturilor tinerilor spre realizarea unei înțelegeri reciproce.

Comisia națională pentru drepturile tineretului

Este alcătuită din tineri din diferite sectoare sociale, de convingeri și păreri diferite. A fost întemeiată imediat după Conferința asupra drepturilor tineretului, care a avut loc în 1953 la Viena. Activitatea ei se bazează pe un program concret de revendicări ale tineretului argentinian.

Comisia pentru drepturile tineretului ține seamă de existența

împotriva experiențelor cu arme atomice ale Statelor Unite în Atlanticul de sud, nu departe de coastele Argentinei.

Lupta împotriva mobilizării tinerilor care și-au făcut serviciul militar în 1956—1957 a fost o preocupare specială a comisiei. Guvernul anunțase mobilizarea pentru a face față grevei generale de patru zile, declanșată la jumătatea lunii ianuarie de mai multe milioane de muncitori, în semn de solidaritate cu muncitorii întreprinderilor frigorifice naționale care au declarat grevă pentru a împiedica vînzarea de carne congelată întreprinderilor imperialiste. Se urmărea ca tinerii chemați sub arme să fie folosiți ca spărgători de grevă, ca unelte de represiune împotriva muncitorilor. La această acțiune s-au alăturat Federația universi-

O filială a comisiei naționale

Acum circa patru luni, în cartierul Patricios, s-a creat o comisie-filială pentru lupta împotriva creșterilor abuzive ale tarifelor de electricitate. Filiala a dat un sprijin eficace realizării unei manifestații populare. A editat foi volante prin care persoanele din cartier erau chemate la adunări, a primit material de propagandă și a făcut multă agitație în cinematografele de cartier. Pentru a doua manifestație, tinerii membri ai filialei au pus pe străzi 50 de pancarte mari, pentru care s-au folosit sute de metri de țesături. În ziua dezbaterilor consiliului asupra tarifelor de electricitate, filiala comisiei a redactat o cerere pe care au semnat-o locuitorii cartierului prin care consilierului

provenit din vînzarea unor țichete, acțiune din care s-au cîștigat 23.000 de pesos.

Dar activitatea pentru pregătirea festivalului nu se rezumă la aceasta. A fost dusă o intensă muncă de popularizare. Toate școlile secundare din cartier aveau numeroase ilustrații în culori asupra celui de-al VII-lea Festival. Piețele erau împodobite cu afișe și lozinci despre Festivalul de la Viena, ca și stațiile de autobuz, fabricile și cinematografele. În fiecare zi, mai mult de 30 de tineri străbăteau cartierele, făcînd propagandă în jurul festivalului și adunînd fonduri. Se poate spune că 2.000 de persoane și-au adus contribuția la călătoria celor doi delegați.

ERNESTO MONETTI

Buenos Aires

ETUL

○ înfîlnire a tineretului la Colon

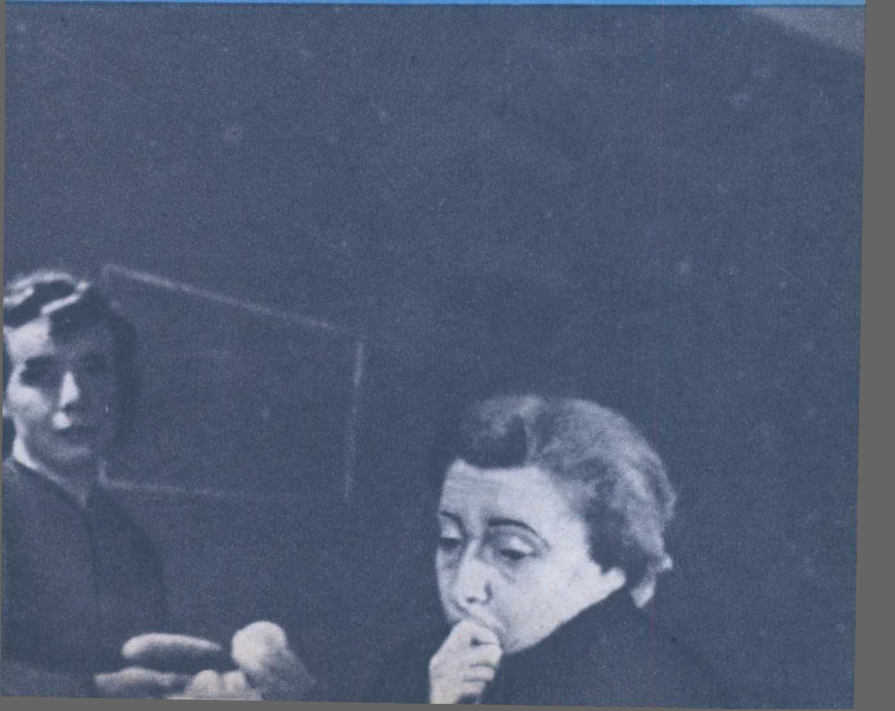
CA LA

○ reprezentație teatrală independentă în Argentina

RTINĂ

MUNȚII ȘI VĂILE ÎI CHEAMĂ PE TINERI

Noțiunea de concediu n-are pentru toți același sens: pentru unii înseamnă șederea la o casă de odihnă pentru a-și întări forțele, pentru alții — o viață calmă la țară, pentru alții, în sfârșit, drumuri care duc departe, cărări încă aproape virgine, colțuri neexplorate în patria natală...

În U.R.S.S., statul oferă muncitorilor cele mai largi posibilități de odihnă. Muncitorii sovietici primesc gratuit sau la un preț foarte redus locuri în casele de odihnă și sanatorii; numeroase întreprinderi au case de odihnă proprii. Sute de tabere și baze turistice, echipament gratuit și instructori experimentați se află la dispoziția amatorilor de călătorii. Biroul de turism pentru tineret de pe lângă Comitetul organizațiilor de tineret din U.R.S.S. organizează călătoriile pentru un mare număr de tineri sovietici în străinătate. Interesul pentru aceste feluri de călătorii crește în fiecare an.

Direcția centrală a turismului și excursiilor de pe lângă Consiliul Central al Sindicatelor ca și organizațiile sindicale locale ajută mult la dezvoltarea turismului în U.R.S.S. În țara noastră avem mai mult de 50 de cluburi turistice. Corespondentul nostru a mers la Clubul turistic din Moscova și i-a cerut unui cunoscut turist, pictorul Boris Jutovski, să ne vorbească despre călătoriile lui prin țara natală. Publicăm articolul lui B. Jutovski în care vorbește despre cum își petrece timpul liber împreună cu prietenii lui.

Un soare de vară, o adiere ușoară și nori care se împrăștie. Frunze tinere strălucesc sub soare, în timp ce bobocii se reflectă în apă. În taiga o ambarcațiune mare merge cu precauție de-a lungul malurilor pline de copaci și flori parfumate. Un puști umblă cu degetul prin apă privind cu interes pietrele multicolore care strălucesc în fundul râului, pe nisip. Iată o foaie de hirtie pe apa nu prea adâncă, apoi o grămadă întregă de hirtii... În lumina tremurătoare, apa mișcă încet foile pline de cuvinte... „3 noiembrie, marți. Scriu, probabil pentru ultima oară. Mor de frig. Ieri, la 2 noiembrie, a avut loc catastrofa: Kosteia și Alioșa au pierit. Pluta a alunecat sub gheață. Kosteia a dispărut o dată cu ea. Alioșa s-a tîrît pe gheață, dar a căzut în apă cu vreo 25 m mai sus. L-am ajutat să ajungă la țărâm, dar nu am putut să-l trag afară. A amorsat pe jumătate în apă. Eu înaintez pe jos. Este foarte greu. Ud pînă la oase, fără foc, fără hrană. Voi muri probabil azi“.

Astfel, printr-o întîmplare, am găsit jurnalul și trupul șefului unui mic detașament de exploratori, Aleksandr Mihailovici Koșurnikov, care și-a găsit moartea în toamna anului 1942 pe râul greu de trecut Kazir, din munții Saian. Astfel am cunoscut fapta vitează a 3 oameni plecați în anii grei ai războiului în taiga pentru a stabili traseul unei căi ferate, care să dea viață acestei regiuni îndepărtate. De la

Koșurnikov, acest om eminent și mare patriot, a rămas numai jurnalul cu ultimele lui însemnări...

★

Sîntem mulți. Mai mulți decît am putea-o crede la prima vedere. Duminică seara, în mulțimea de pe scara rulantă a metroului, se văd neconținut costume de turist, buchete de flori de cireș și de liliac, figuri obosite, dar fericite, cizme acoperite de praf și mici pansamente ușoare. Sînt turiști mereu gata să zboare spre gările îndepărtate pentru a ajunge în pădurea cu cărările ei lunecoase... Și în toate trenurile și în jurul focurilor nu se vorbește decît despre excursiile trecute și viitoare...

Toți ar vrea să vadă, și să știe totul: cum se mișcă ghețarul lui Fedcenco, ce pești și ce mușchi se găsesc în peninsula Kola, cum se brodează cu borangic în zona transcarpatică și dacă este adevărat că în Ural există idoli de piatră, „totemuri“ rituale? Pentru ce tofalerii fixează o piele de urs uscată la intrarea locuinței lor și cum sînt apele rapide ale Kazirului, în care au pierit Koșurnikov și prietenii lui?

Să cunoști, să vezi, în aceasta constă odihna noastră...

„...Bună ziua, fraților“... — cu aceste cuvinte ne-a primit la coborîrea din avion un bătrîn mic, cu ochii oblici, cu fire rare în barbă și cu mîinile pline de încrețituri! „Știți, desigur, să reparați radio, nu?“ ne zise el clipind din ochi, cu o mină șireată.

Dar nu am ajuns cu toții la locuința sa. Înainte de a-i fi putut repara radioul, locuitorii ne-au chemat spre izbele lor. Astfel am făcut cunoștință cu tofalerii, un popor mic din munții Saian care, odinioară, era gata să piară decimat de foamete și grelele biruri. Am văzut căsuțele cu ferestre albe, cu pieile de urs la intrare, satul Vercinaia Gutara, de unde a plecat în taiga exploratorul siberian Koșurnikov.

★

Vîrfurile uscate ale cedrilor străbat prin pădurea deasă de mesceci. Cîteva grămezi de pietre pe maluri ne fac să avem o presimțire ciudată. Rîul curge calm și încet ca lava din filmul lui Harun Tazieff. Trebuie să fim atenți la oprire: ne apropiem de curentul de apă „Șceki“.

Cariatide ciudate, ca cele ale lui Holbein, stînci uriașe, pe care le-am căuta în zadar în altă parte, formează ziduri pe măsura curentului de apă. Nu ajungem ușor acolo; 5 blocuri poroase de piatră au transformat rîul în labirint: o pistă unică în felul ei pentru slalom nautic. Pluta nu este canoe; mușchii brațelor și picioarelor ne dor. Imense blocuri lustruite acoperite de spumă ni se ridică în întîmpinare și dispar imediat în spatele nostru. Trecem printr-un mic vârtej ce bolborosește și pluta se aruncă în gura strîmtă a curen-

tului de apă. Creasta înaltă, albăstrie a apei care se zbate în trecătoare strîmtă scade ușor, apoi se ridică din nou umplînd strîmtoarea de vacarm și de mii și mii de stropi de apă în tot atîtea culori.

Tolea și cu mine ținem rama din față. Capătul ramei se ridică sus în direcția mijlocului crestei pentru a evita orice val contra scîndurilor plutei ude și alunecoase. Sprijinim rama cu toate puterile. Deodată, pluta se întoarce ușor pe stînga și un val mare, verde, acoperă capătul ramei. Ca și cum ar fi fost aruncată de o mașină nevăzută, Tolea a căzut în valuri. Instinctiv m-am aruncat după ea, am apucat-o de cordon și am adus-o pe plută, cît se poate de departe de spuma torentului. O clipă după aceea, valurile ne-au acoperit. O cantitate grea de apă mă lovește în față, îmi smulge scîndurile solide care sînt refugiu meu...

Dar peste o clipă pluta se oprește în ostrovul „șapte frați”. Ne apăsăm pălăriile ude și Tolea vrea să arate întregii lumi cum m-a scos din apă trăgîndu-mă de păr...

Va mai trebui să străbătem cele 6 curențe de apă, care în toamna anului 1942 nu au fost trecute cu bine de detașamentul lui Koșurnikov.

★

Ceața se ridică încet. Se ivește soarele a cărui căldură începem s-o și simțim. Un înveliș subțire de brumă acoperă pantele. Pașii mei lasă urme de un verde strălucitor în iarba argintie. Un pui de arici pe jumătate adormit se mișcă undeva după ce a stat prin împrejurimi toată noaptea. Un fum ușor se urcă în aer și se risipește. Sticle și cutii se îngîmădesc pe pămînt. Un pantalon atîrnă pe o ramură...

Lacul Iskul, în Uralul de sud, 12 turiști veniți din diferite țări: fete și băieți, studenți și muncitori, un actor... Am trăit împreună cu ei prima lor excursie, prima lor noapte în pădure, cu ploaie, dar și cu cîntece. Trebuie să le vorbesc acestor oameni despre dragostea și interesul pentru uriașa noastră țară, pentru toate colțurile ei, să-i îndemn să vrea să pipăie totul cu degetele proprii, să vadă totul cu propriii ochi.

Au trecut 10 zile. Este dimineața, pe țarm se ridică 4 corturi, păsărelele cîntă și în cîteva ore noii mei prieteni vor părăsi aceste locuri. Își vor aminti ei oare de mine, vor voi ei să exploreze, să plece în excursii lungi?

Ei au vrut! În anul următor, și apoi din ce în ce mai frecvent, am văzut figurile lor obosite și încîntate, le-am strîns mîinile lor aspre.

★

Primăvara a venit foarte devreme. Din luna martie, soarele ne-a încălzit bine și în aprilie au început furtuni.

În ziua de 1 mai plecăm cu bărcile. Apele crescute transformă marea în mici râuri în râuri mari. La mare adîncime se văd bancuri de nisip și butuci noduroși, cîte un arbore ros de apă barează rîul acoperit în întregime de frunze galbene luminoase.

Păsările ciripesc, luminișurile se umplu de ghiocei și lăcrămioare. Pe maluri cresc salcii în floare. În sat se petrece. Cîntă acordeonul. Intimidați de propria lor îndrăzneală, puștii întrebă:

— Putem să ne urcăm în barcă?

În spatele dealului se văd stîlpi de voltaj mare; un tractor scormonește pămîntul; pe diguri se aprind focuri galbene.

Ne-am culcat în jurul focului. Casa fierbe în găleată; în dreapta ochii negri și visători ai unei tinere fixează focul. E răcoare. Pămîntul nu s-a încălzit încă; se simt foile putrede și zăpada. Mă întorc. Stîlpii înalți se confundă cu pădurea întunecată, petele de lumină freamătă pe mîinile frumoase ale fetei, pe fața ei, apoi dansează în ochii negri...

★

Niciodată nu se poate povesti totul. De altfel nu poți păstra totul în memorie. Dar toate aceste călătorii, toate aceste excursii dau o senzație de bucurie, de forță, de fericire.

În aceste călătorii capeți prieteni siguri, tovarăși care vor rămîne legați pentru toată viața. Această tovarășie se naște în curenții de apă ai râurilor Lena și Kazir, în pășunile din ținuturile tofalerilor, în văile Pamirului și pe traseele din împrejurimile Moscovei. Alături de acești oameni, trăiești ușor, cu încredere; ei te iubesc pentru ceea ce ești în realitate.

★

Acum 5 ani, după ce am traversat pădurile bătrîne ale munților Saian pe cursul superior al râului Șinda, am parcurs în camion stepele Caucazului, mergînd de la Artemovsk la Minusinsk. Deasupra stîlpilor de telegraf se înălțau vulturi imenși împăiați și așezați pe mici pedestale de fier.

Astăzi, în aceste locuri au fost ridicați munți de pămînt; bulldozerele uruie, mii de mașini intră în acțiune, fire de argint străpung taigaua; se realizează visul celor 3 tineri exploratori care au pierit în acea toamnă grea din timpul războiului, în 1942. Ce importantă are că linia ferată nu urmează în întregime linia trasată de A. Koșurnikov. Ceea ce este important este că ea există, că se avîntă prin taiga și prin trecători, dînd viață acestei regiuni îndepărtate.

Sîntem fericiți că am vizitat aceste locuri, așa cum localnicii au întrezărit viața frumoasă pe care li-o vor aduce frumoasele linii argintate. Sîntem bucuroși că în țara noastră mii de oameni simpli creează lucruri atît de mărețe, că există numeroase locuri minunate încă neexplorate, că sîntem inconjurați de prieteni credincioși, făturiți pe drumurile grele din taiga.

B. JUTOVSKI

De pe vîrfurile muntelui, turiștii privesc încîntați de pîrțile (stînga)

Iată un adevărat trofeu pescăresc (jos)

Dintre invitații care au luat cuvântul la cea de-a VII-a plenară a C.C. al U.T.M., a fost și elevul Nicolae Ticoa, membru în comitetul U.T.M. al Școlii medii nr. 1 „B.P. Hasdeu” din Buzău.

— În școala noastră, spunea el, au funcționat în anul școlar trecut mai multe cercuri corespunzătoare intereselor preferințelor elevilor: unul de matematică, altul de științe ale naturii, un cerc tehnic cu mult multe grupe, pentru fizică, electrotehnică, foto etc. Primele rezultate ale acestor cercuri și ale celorlalte activități practice desfășurate în anul școlar trecut au constituit o experiență interesantă pentru conducerea școlii, cât și pentru comitetul nostru, al organizației U.T.M.

Și într-adevăr, organizarea practicii elevilor acestei școli în timpul anului de învățământ și în perioada de vacanță este bogată în învățăminte. Eu furnizează un valoros material documentar și pentru alte colective școlare.

Autodeservirea

Scopul activităților practice în care sînt antrenat elevii este dezvoltarea dragostei și interesului pentru munca fizică, întărirea legăturii învățămîntului cu practica construcției socialiste. Școala nouă din Republica Populară Română se orientează în formarea și formarea generației după necesitățile vieții, după cerințele societății socialiste în care vor trăi și munci actualii elevi. Munca, eliberată de exploatarea omului de către om, a devenit astăzi în România democratică-populară o chestiune de cinste și onoare.

La Școala medie nr. 1 din Buzău primii pași în cultivarea respectului și pasiunii pentru muncă l-au constituit încă de acum cîțiva ani introducerea autodeservirii elevilor. La cantina internatului, spre exemplu, masa este servită cu rîndul de către elevi. Fiecare dintre elevi face cîte o zi de serviciu la bucatărie. Nimeni nu aruncă firimituri pe jos cînd știe că trebuie să curețe el singur. Fețele de masă curate, ea și tacîmurile bine spălate li așteaptă astfel întotdeauna pe viitorii cîștăeni. Bunele deprinderi le-au intrat în obișnuință.

Hei, rup!

O activitate pasionantă li antrenează pe utrenzi și pe ceilalți elevi în cadrul brigăzilor de muncă patriotică. Mircea Chiriac, dintr-o XI-a B, care a răspuns în anul trecut din partea comitetului organizației U.T.M. de organizarea celor 9 brigăzi de muncă patriotică ale elevilor școlii, n-o să uite

niciodată cu cîtă bucurie au strigat colegii săi primul „Hei, rup!” pe șantierele uragului.

Sub îndrumarea organizației de partid, organizația U.T.M. cultivă tradițiile eroice de muncă voluntară ale brigadierilor de la Bumbuzii-Livani, Salva-Fizru, Agnita-Botorea și celelalte mari construcții ale patriei, de auonile cărora s-a cimentat pentru întotdeauna contribuția entuziastă a tinereții. Elevii lucrează tot la voi cu tinerele mâini la ridicarea noilor blocuri de locuințe, la strîngerea fierului vechi pentru uzulăci, în campaniile agricole, pe șantierele de hidromecanizare și la alte obiective economice din cuprinsul raionului.

Experiențe interesante

Profesorul Studnicov aproape a uitat să se mai ducă pe acasă. Toată ziua poate fi văzut la școală. L-au cercat de tot nu numai vechea lui postane pentru experiențele fizico-chimice, ci și înflcăurarea cu care elevii săi cercetează tainele științei și tehnicii. În laboratorul școlii au apărut o samedonie de aparate confecționate de elevi, sub îndrumarea sa, în oțele de activitate ale grupelor din cercul tehnic: un tren electric, un miliampmetru, aparate de recepție cu galenă și cu lămpi, un oscilograf și multe altele. Pop Iulia și Marin Patrichi au construit chiar un aparat de emisie-recepție cu ajutorul cărui au intrat în legătură cu numeroși radioamatori din Cehoslovacia, Argentina și alte țări.

De curînd, cercul a realizat un navomodel cu relex din aparatul de transmitere a comenzilor de la distanță. El poate fi condus de pe mal prin teleghidaj.

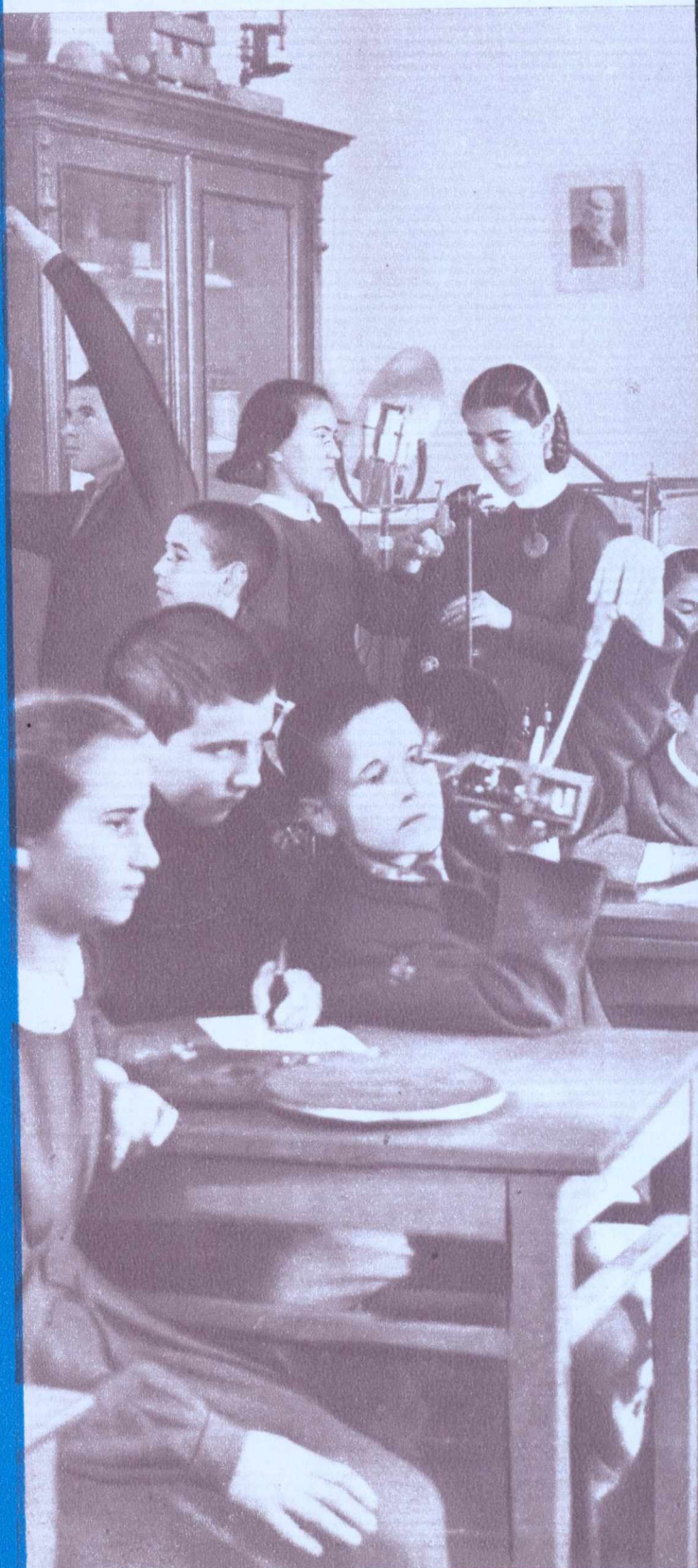
Rezultate asemănătoare au obținut și celelalte cercuri, de matematică, științele naturii, literar, muzical, sportiv etc. Ele vin să completeze și să aprofundeze cunoștințele căpătate de elevi la cursuri, să li ajute în ridicarea nivelului general al învățării, să li formeze deprinderea de a verifica întotdeauna teoria în practică.

Tainele mașinilor

În cadrul orelor de practică, elevii clasei a X-a au studiat anul trecut tractorul și au învățat să-l conducă. Școala a primit ajutorul Gospodăriei de stat „Hortivola” și al centrului școlar agricol, care i-au pus la dispoziție cîteva tractoare.

Cînd știi să conduci tractorul

D RĂGOC

TEA

pentru

NCĂ

nu-ți vine să stai liniștit în vacanță privindu-i pe tractoriștii din satul tău cum lucrează zi și noapte în toila recoltării. Așa se face că în vara aceasta frații Dumitru și Nicolae Gelu, ai căror părinți fac parte din Gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie” din comuna Glodeanu — Cîrlig, au ajutat la stringerea grînelor muncind pe tractoare în schimb cu ceilalți mecanizatori. Ei au simțit din plin mîndria muncii de tractorist pe care au dovedit că pot s-o îndeplinească oricînd, datorită cunoștințelor căpătate în școală.

Mulți alți colegi de-ai lor

ducă, întreaga încăldere a răsunat de chiotele de bucurie ale tinerilor. Interesul pentru tehnică, pentru practică a cîștigat o victorie deplină în convingerile elevilor școlii.

În atelierele de timplărie și lăcătușărie ale școlii, în jurul mașinilor-unelte din sălile bine utilitate ale centrului școlar agricol, ca și în secțiile Întreprinderii de materiale — cale C.F.R., care patronează școala, pot fi văzute în fiecare zi grupe de elevi sub conducerea maștrilor și inginerilor. Atenți, urmărind cu interes explicațiile ce li se dau, viitorii oameni ai muncii iau cunoștință de diferitele

1

În laboratorul de fizică elevii construiesc aparate electrice

2

Dans din Țara Oasului în interpretarea membrilor cercului artistic

3

Elevii Bîrliba N. și Popescu Mugur membri ai cercului sportiv, executînd un exercițiu

2

au contribuit de asemenea în perioada de vară la sprijinirea gospodăriilor agricole de stat în stringerea recoltei și la alte munci agricole. Conducerea Școlii „B. P. Hașdeu” și comitetul organizației U.T.M. au organizat pentru elevi două tabere de activitate practică în zilele vacanței la G.A.S. Mărăcineni și Stîlpu. Și contribuția elevilor s-a făcut simțită. Numeroase scrisori de mulțumire au sosit pe adresa școlii, iar cifra valorică a orelor de muncă patriotică desfășurată în gospodăriile de stat și pe diferite șantiere din raion a atins în prima jumătate a acestui an 67.000 de lei.

Spre noi cunoștințe

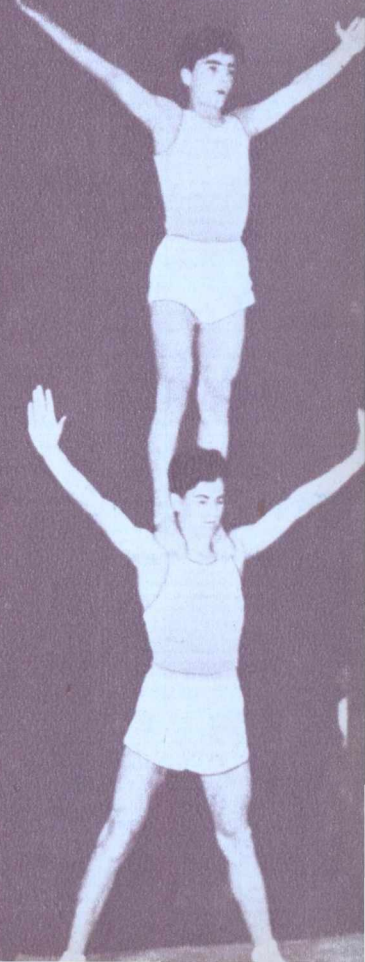
În noul an școlar activitatea practică a elevilor a reînceput, paralel cu orele de curs, cu o deosebită însuflețire. Cînd elevilor din clasa a X-a, de pildă, le-a fost anunțată vestea că în acest an școlar vor studia automobilul și vor învăța să-l con-

duce, întreaga încăldere a răsunat de chiotele de bucurie ale tinerilor. Interesul pentru tehnică, pentru practică a cîștigat o victorie deplină în convingerile elevilor școlii.

— Mai avem multe de făcut, spune tovarășul director al școlii, comunistul Constantin Ghigulescu. Ne gîndim să invităm cîțiva fruntași în producție care să le vorbească tinerilor de la inimă la inimă, acum, după ce au aflat primele „taine” ale procesului de producție, despre frumusețea vieții de muncitor în anii regimului nostru democrat-popular. Vrem, de asemenea, să utilizăm un nou laborator-atelier, în incinta școlii, cu principalele mașini-unelte pe care le studiază elevii. Sîntem la început. Facem de abia primii pași spre politehnizare. Dar vrem încă de acum să sădăm în conștiința viitorilor noștri cetățeni, o dată cu noile cunoștințe practice, cea mai frumoasă trăsătură morală: dragostea pentru muncă!

AL. GOLIANU

3

1

RENÉ URBANY DIN LUXEMBURG:

ACȚIUNI COMUNE ALE TINERETULUI EUROPEAN ÎMPOTRIVA MILITARISMULUI GERMAN

René Urbany, secretar național al Mișcării tineretului din Luxemburg pentru pace și prietenie, a acordat un interviu revistei noastre asupra unei probleme deosebit de importante pentru pacea în Europa: pericolul militarismului german.

Luxemburgul este un stat mic, în inima Europei. În timpul ultimului război mondial, de la începutul căruia s-au împlinit de curând 20 de ani, a avut mult de suferit. Iată ce ne-a declarat René Urbany:

— Micul popor luxemburghez a făcut mari sacrificii pentru eliberarea de sub jugul nazist. Din prima zi de ocupație germană, a fost organizată rezistența în întreaga țară. Naziștii răspundeau prin teroare și au dus în lagăre de concentrare și de deportare, în acești ani dureroși, mii de luxemburghezi. Când, în 1942, nemții au început să-i înroleze pe luxemburghezi în Wehrmacht, poporul luxemburghez a declanșat greva generală, care a provocat admirația patrioților din toate țările ce luptau împotriva fasciștilor germani. În continuare, tribunalele special înființate de gestapo au afișat timp de mai multe zile numele patrioților împușcați pentru a servi drept exemplu.

— Aveți în Luxemburg mărturie despre renașterea militarismului german?

— Astăzi vedem cum renaște dincolo de Moselle, ce separă țara noastră de Germania occidentală, Wehrmachtul german, care ne-a invadat patria de două ori în treizeci de ani. Generalii hitleriști

și îmbracă din nou uniformele, și unul dintre ei, generalul Speidel, a devenit în mod practic, prin postul său în N.A.T.O., comandantul suprem al armatei luxemburgheze. Nimeni nu ne poate înșela în legătură cu intențiile noului Wehrmacht german. În ziarele, revistele și cărțile vest-germane, care ațîță la război și de care este plină țara noastră, se încearcă în mod deschis să fie reabilitat vechiul Wehrmacht și să se renască mitul soldatului german „invincibil“, chemat să „salveze“ cultura Europei.

— Cum reacționează tineretul din Luxemburg în fața acestui pericol?

— Nu a îndrăznit nimeni pînă în prezent să instaleze în țara noastră depozite de muniții și rampe de lansare ale noului Wehrmacht, temindu-se, fără îndoială, de mînia poporului luxemburghez, care-și aminteste de trecut și de patrioții masacrați. Servilismul guvernului nostru față de guvernul de la Bonn ne-ar putea aduce de la o zi la alta acest nou pericol, această nouă umilire. Într-un acord încheiat recent între cele două țări, guvernul nostru s-a mulțumit numai cu 10% din sumele datorate țării noastre de către germani pentru distrugerile provocate în timpul războiului. De altfel, aluziile unor ziare asupra instalării de rampe de lansare în Luxemburg n-au fost niciodată dezmințite de guvern.

— Desigur, la cea de-a V-a Adunare a F.M.T.D. ați dezvoltat idei interesante despre coordonarea activității tineretului din Europa împotriva militarismului german. Vreți să dezvoltăm din nou aceste idei pentru cititorii noștri?

— Dintre organizațiile de tineret din Luxemburg, Mișcarea tineretului luxemburghez pentru pace și prietenie, pe care am cîntea s-o reprezentăm, se ridică energic împotriva pericolului militarismului german de la frontiera noastră. Împreună cu organizația „Trezirea rezistenței“ și celelalte organizații progresiste, mișcarea noastră desfășoară o luptă neobosită împotriva militarismului german. În numeroase adunări ale tineretului, am proiectat filme asupra crimelor militarismului german. Pregătim în prezent o întîlnire internațională a tineretului care va avea la ordinea de zi lupta împotriva militarismului german. În ziarul nostru lunar, „De Jonge Letzburger“, desfășurăm o campanie permanentă împotriva remilitarizării și a influenței pe care revanșarii de dincolo de Moselle o pot exercita din nou în țara noastră.

Trebuie să spunem cu părere de rău că mulți tineri și tinere din țara noastră, ca și în numeroase țări din Europa occidentală, nu sînt conștienți de pericolul care amenință din totu viața și fericirea tinerei generații. Uităm adeseori că tinerii de astăzi nu au amintiri precise despre evenimentele din perioada 1940—1945. Apoi nu am făcut destul pentru a întreține flacăra vie a rezistenței eroice a poporului nostru și a amintirilor suferințelor pe care le-a îndurat în timpul ocupației germane. În sfîrșit am fost prea izolați. Nu ne-am gîndit să ne unim eforturile cu cele ale organizațiilor tinerilor din țările vecine și din alte țări europene.

Am supus adunării mai multe propuneri pentru a ajunge la rezultate mai bune în lupta împotriva militarismului german. În primul rînd, considerăm că trebuie începută o mare dezbateră între organizațiile de tineret din țările europene pentru a găsi cele mai bune forme de luptă și cel mai bun drum spre cooperare între tinerii patrioți de toate tendințele.

Apoi noi credem că manifestări de mare răsunset ar putea aduce un sprijin proțios luptei noastre comune. Astfel, noi am propus să se organizeze la o dată potrivită o ștafetă internațională împotriva remilitarizării al cărei fanion să traverseze toate țările din vecinătatea Germaniei occidentale.

Aceasta nu este decît o propunere, și nu știm încă dacă este realizabilă. Dar sîntem siguri că vor apărea și alte idei din schimburile de vederi care au devenit indispensabile în fața pericolului militarismului german. Astfel, aprobăm propunerea unui delegat englez la adunare de a se organiza un weekend al tineretului din Europa împotriva renașterii militarismului german. Delegația franceză a făcut de asemenea propuneri interesante. Este vorba numai de a ne pune de acord, de a găsi formele potrivite de cooperare.

Am uitat un amănunt important. Muncitorul care a făcut să răsunet sirena uzinei care a declanșat greva generală a poporului luxemburghez în 1942 era un muncitor german. A fost executat de gestapo împreună cu tovarășii lui din Luxemburg. N-am putea refăce unitatea de acțiune și de luptă care a fost făurită în anii grei ai ultimului război pentru a evita ca tineretul din Europa să cadă din nou pradă catastrofei?

M

uncitorii agricoli nu sînt legați prin nici un fel de contract cu patronii lor, salariile lor

oscilează între 100 f. și 250 f., după sex și vîrstă. Ei lucrează de la răsăritul pînă la apusul soarelui, fără repaus și fără concediu. De cele mai multe ori, ei sînt plătiți în natură și sînt în general datori patronilor lor pe care niciodată nu au posibilitatea să-i părăsească. Trăiesc în cocioabe în apropierea fermelor, se hrănesc numai cu pline și uneori cu ceai...”

Așa era descrisă de către un activist sindical, Mahjoub Ben Seddik, situația muncitorilor agricoli marocani sub opresiunea colonială în 1953.

De atunci, Marocul a devenit independent. Deși au avut loc unele ameliorări, există încă multe contraste și, alături de orașe ultramoderne, se pot vedea aspecte ale orînduirii feudale.

La ultimul congres al Uniunii marocane a muncii, organizație sindicală, trei sferturi din participanți aveau mai puțin de 30 de ani, și congresul s-a pronunțat pentru salarii omenești, naționalizări care să asigure independența economică a țării, o pregătire profesională eficientă și retragerea trupelor americane care și-au instalat baze atomice în Maroc...

ata tineretului

m a r o c a n

Problemele tineretului marocan

Într-o conferință consacrată rolului tineretului muncitor în construirea țării, Abdallah Ibrahim

jumătate, dacă în anumite domenii am obținut succese remarcabile, totuși economia noastră, ca și sub protectorat, este în mîinile altora, schimburile comerciale cu străinătatea depind de voința al-

țuind zilnic voința sa și au loc manevre repetate pentru instaurarea din nou a protectoratului...

...Libertatea, tovarăși, în acest moment în care continuăm lupta noastră de atîția ani înseamnă efortul fiecăruia dintre noi și al tuturor pentru realizarea condițiilor obiective și necesare instaurării libertății în țara noastră..."

proprii, în dreptatea voastră și clarviziune în urmărirea obiectivelor".

Organizația tineretului muncitor marocan

Cum este organizat tineretul muncitor marocan?

Fiecare tînăr care face parte din sindicat și activează în sindicat primește cartea de membru gratuit.

Tineretul muncitor marocan are propria sa conducere, aleasă pe toate treptele. Are regulament, congres și ziar propriu. Toți conducătorii tineretului militează și în conducerea sindicatului. Toate problemele de ordin sindical se dezbate și în Uniunea marocană a muncii.

Educația tineretului este obiectivul real al organizației. Au fost realizate experiențe foarte interesante, ca, de exemplu: reconstruirea unui oraș întreg distrus de incendiu, plantarea unor păduri uriașe în regiuni virgine, organizarea de colonii de vacanță în anul trecut pentru 2.000 de copii și pentru 6.000 de copii în acest an, un curs pentru pregătirea cadrelor, colocvii etc. Majoritatea acestor activități sînt organizate în cooperare cu Uniunea națională a studenților marocani.

Fără îndoială că tineretul marocan va fi demn de eroii care și-au dat viața pentru a smulge țara lor din sistemul colonialist.

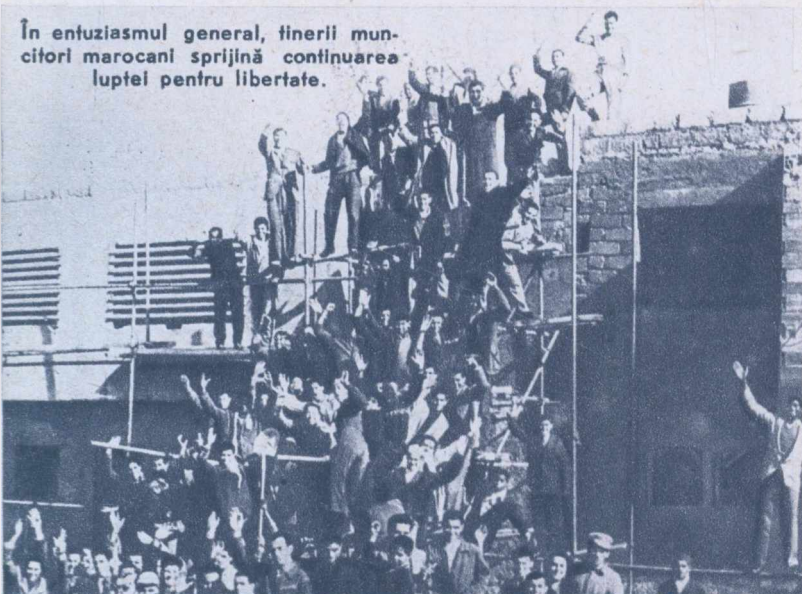
Sarcina tineretului muncitor

Raportorul a vorbit apoi despre rolul deosebit pe care-l are în această acțiune tineretul muncitor.

...Care este deci rolul tineretului muncitor în această etapă? În medie 50% din populația țării este formată din tineri sub 20 de ani. În aceste condiții, tineretul muncitor trebuie să fie forța motrice a tuturor maselor de tineri, să le clarifice, să le întărească spiritul de combativitate, să-i facă să fie activi și să-i pună în situația de a îndeplini misiunea pe care ne-au dictat-o eroii noștri.

Puternica vitalitate care oțelește tineretul marocan constituie în general o prețioasă forță pentru popor. Dar vouă vă revine sarcina de a o fructifica, pentru că mai mult decît alții sînteți în contact cu realitatea vieții și pentru că responsabilitatea și activitatea zilnică, precum și înfruntarea greutăților, vă dau încredere în forțele

tora, și moneda noastră este subordonată unei alte monede; sectoarele vitale ale Marocului sînt deci în mîna străinilor, administrația națională este dirijată de străini, energia națiunii este risipită, nivelul de trai scade de la o zi la alta, în timp ce multe trupe străine ocupă țara, dispre-

În entuziasmul general, tinerii muncitori marocani sprijină continuarea luptei pentru libertate.

definea astfel problemele tineretului marocan.

... Sfîrșitul protectoratului a marcat începutul independenței, iar independența nu înseamnă libertate. De fapt, dacă teoretic mijloacele de luptă de care dispunem au devenit mult mai importante decît acum doi ani și

În timpul unui curs pentru pregătirea cadrelor au loc discuții în aer liber

Marocul are sportivi renumiți, și concursurile se bucură de participarea tineretului.

Facea

Întilnirile tot mai dese între Uniunea Sovietică și oamenii politici americani constituie începuturi pline de speranță. În ceea ce privește Germania, numai poporului german îi revine dreptul de a reglementa viitorul propriei sale țări, a adăugat el.

Cu prilejul unei vizite în cantonamentul în care locuiește delegația Republicii Democratice Germane, Robeson și-a exprimat speranța de a putea merge în Germania răsăriteană, în luna octombrie. În prezent, el a vizitat cartierul general al Institutului internațional pentru pace.

Cțiva delegați englezi s-au dus ieri la fostul lagăr de concentrare din Mathausen, în care au fost asasinați de către naziști 140.000 de antifasciști.

Alexandru Szurek, secretar adjunct al Federației internaționale a luptătorilor din Rezistență, a declarat delegaților la festival: «Prin prezența dv. aci, vă exprimați solidaritatea cu cei care, atunci când au fost eliberați acum 15 ani, au jurat să nu permită niciodată un nou «Mathausen»».

Chiar și unii care nu erau de acord cu ideile acestor întâlniri mondiale se vedeau totuși nevoiți să scrie reportaje despre Festivalul de la Viena, în fața succesului său deosebit. Un exemplu:

„NEW YORK TIMES” (S.U.A.):

„Duminică vor sosi la Viena mai mult de 30.000 de tineri și un număr considerabil de oaspeți din răsărit și apus la deschiderea celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tinereții.

Vapoare ale navigației fluviale, pline de călători pînă la coșuri, aduc pe Dunăre delegați, turiști, sportivi, ansambluri de dansuri populare și cîntăreți din România, Bulgaria și Ungaria. La aeroportul din Schwechat, traficul este foarte intens, din cauza numeroaselor servicii aeriene speciale.

Organizatorii festivalului sînt conșinși că vor avea un mare succes.

Orchestra de instrumentiști, muzicieni, dansatori, circuri și alți artiști din răsărit, precum și cîteva ansambluri de renume mondial din Occident, ca, de exemplu, Balletul Rolland Petit din Paris, vor asigura distracția tinerilor delegați».

Festivalul începuse să se desfășoare pentru sute de milioane de tineri și de adulți. Se vorbea peste tot despre Viena, se discutau nobilele idei ale festivalului: „Pace și prietenie”. Erău aplaudați delegații tinereții care se întilneau pentru a 7-a oară. Oamenii din lumea întreagă au apreciat eforturile entuziaste ale tinereții pentru cauza păcii și prieteniei. Aceasta se vede și din extrasele de mai jos luate din diferite ziare occidentale, printre care unele cunoscute prin atitudinea lor potrivnică destinderii în relațiile internaționale.

„EXPRESS” (Austria)

Unul din puținele ziare austriece care au scris despre festival:

„Orașul era în fierbere, cîștigat de partea zecilor de mii de tineri care îi deveniseră stăpîni, sălile de cinema, de spectacole și de conferințe, instalațiile sportive și străzile au devenit locurile în care se confruntau ideologiile...”

Și următoarea apreciere nu este oare semnificativă?

„SÜDDEUTSCHE ZEITUNG” (Republica Federală Germană):

„Într-adevăr, participarea tinerilor necomuniști din țările occidentale a înlăturat versiunea despre caracterul comunist al festivalului, în ciuda tuturor eforturilor antipropagandei care repeta contrariul; datorită prezenței lor, festivalul a putut deveni o mare arenă de discuții, unde avea loc o confruntare între fronturile ideologice...”

Se vorbește despre festival în toate țările:

Cele 10 zile de neuitat pe care le-a trăit orașul Viena în timpul celui de-al VII-lea Festival Mondial au atras atenția tineretului din lumea întreagă.

Ce se petrece la Viena? întrebau oamenii din fiecare țară.

Ne-am obișnuit să căutăm în ziare știri despre cele mai importante evenimente, pe drept cuvînt, pentru că presa este chemată în primul rînd să informeze oamenii. Să vedem cum a oglindit presa mondială această întilnire internațională de mare amploare.

Dacă ar fi să începem cu țara gazdă a festivalului, ar trebui să înlocuim citatele din cele mai multe ziare austriece printr-un vid, căci presa așa-zisă „liberă” din acest stat, în care veniseră atunci mii și mii de străini, se făcea că nu vede nimic. Din fericire, patronii austrieци nu sînt proprietarii tuturor ziarelor din lume. Și dacă toți aceia care cunosc limba germană căutau informațiile în „Kurier” și nu le găseau, le era ușor să găsească alte surse de informare. Iată una:

„NEUES DEUTSCHLAND” (Republica Democrată Germană):

„De fapt, în ziua de duminică 28 iulie, tineretul a dat o bătălie. Victoria a fost remarcabilă... Pentru prima oară, festivalul a avut loc într-o țară capitalistă. Prima zi a fost o mare victorie a tinereții iubitor de pace din lumea întreagă. El dovedește că spiritul festivalului poate să-și găsească adăpost în toate părțile lumii, într-atît este de umană și universală forța pe care o poartă...”

Sau un reportaj care a apărut în Anglia:

„DAILY WORKER” (Anglia):

„La problema, ce crede despre posibilitatea menținerii păcii în Europa, Robeson a declarat că aceasta presupune îndeosebi, după părerea sa, o schimbare în politica externă a S.U.A. față de Europa.

in presa mondială

„TRIBUNA POPULAR” (Venezuela):

„Cu mare bucurie, populația din Viena a primit delegații tineretului din lumea întreagă care au venit în acest oraș, folosind cele mai variate mijloace de transport, pentru a se bucura și pentru a se întâlni cu mii de tineri și tinere din lumea întreagă. În ciuda cercurilor războinice, festivalul a avut un succes considerabil.”

Festivalul a avut un caracter universal:

„FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG” (Republica Federală Germană):

„Studenții americani — albi și negri — au făcut propunerea ca tinerii din țările occidentale să în parte nu ca simpli observatori, ci în grupe, ca participanți oficiali”. După declarațiile studenților negri, lozincă festivalului: «Pace și prietenie» era absolut sinceră...

...tinerii anticomuniști din Austria, Europa occidentală și America au trebuit să constate cu surpriză că majoritatea participanților nu erau comuniști...”

Nu este posibil să fie ignorat festivalul:

„TIMES” (Anglia):

„A ignora festivalul înseamnă a te crede struț și a-ți ascunde capul în nisip... un număr tot mai mare de tineri bine informați din Anglia și din alte țări occidentale trebuie să participe la festivaluri cu o voință sinceră de a stabili o înțelegere reciprocă autentică și prietenia între popoarele din lumea întreagă”.

„FRANKFURTER RUNDSCHAU” (Republica Federală Germană):

„Alături de alți colegi, și eu cred (este vorba de un ziarist din Germania occidentală invitat la Viena de către o organizație austriacă ce nu participa la festival — n.r.) că antipropaganda a rămas aproape ineficace tocmai pentru că era fondată pe o apreciere falsă a situației. Lumea occidentală ar fi fost mai bine servită dacă ar fi fost informată în mod obiectiv... Dacă agitatorii occidentali n-au nimic mai bun de făcut împotriva comunismului decât ceea ce au făcut la Viena, putem spune liniștiți: noapte bună, democrație occidentală...”

Cel de-al VII-lea Festival a obținut un succes nemaifăcându-l. Aceasta o recunoșc fie indirect cei care vorbesc despre eșecul acțiunilor împotriva festivalului fie direct cei care în Occident au curajul s-o spună deschis sau care, în timpul și după cel de-al VII-lea Festival, își dădeau seama că această manifestație a păcii și prieteniei nu poate să fie decât reușită.

Ziarele comuniste și progresiste din lumea întreagă au arătat pe larg succesul deosebit al festivalului:

„PRAVDA” (U.R.S.S.):

„Niciodată încă la Viena, care în cursul istoriei sale milenare a trăit multe evenimente mari, n-au avut loc întâlniri internaționale de o astfel de anvergură. Tinerii din 112 țări care au participat la festival și-au ridicat glasul pentru a exprima hotărârea tinerei generații a lumii de a salva cu orice preț pacea în lume.

La festival au luat parte 18.000 de tineri și tinere. Ei reprezentau mai mult de 1.200 organizații de tineret cu păreri politice și tendințe religioase dintre cele mai felurite. Erau prezenți comuniști, liberali, laburiști, radicali, creștini și musulmani, muncitori, țărani, tineri intelectuali. Toți au fost uniți de ideea comună a păcii și prieteniei între popoare.

Festivalul a obținut un mare succes.”

„JENMINJIBAO” (R. P. Chineză):

„Începând cu deschiderea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie, toate manifestările au obținut rezultate mai mari decât ne așteptam.”

„JUVENTUD” (Argentina):

„Tineretul din lumea întreagă s-a întâlnit în dans, sport, muzică, schimb de idei, dezbateri libere în seminarii, în spiritul păcii și al hotărârii comune de a putea trece peste toate barierele, pentru a afirma toți uniți coexistența tuturor popoarelor și a spune un uriaș «nu» războiului. Toți au manifestat pentru securitate, pentru ca cele mai frumoase visuri ale tineretului să fie realizabile.

Avem ferma convingere că festivalurile tineretului reprezintă un factor extraordinar, cea mai mare mobilizare în lupta pentru pace și încă mai mult: încrederea puternică în triumful coexistenței pașnice, în înfrângerea fără precedent a așpițătorilor la război.”

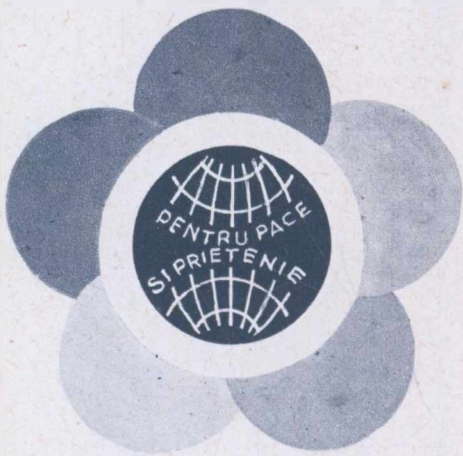
„SWADHINATA” (India):

„În ciuda calomniilor aparatului de propagandă al imperialiștilor și a eforturilor lor pline de ură și venin, cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului de la Viena a cunoscut un succes colosal. Imperialiștii ori au trecut acest eveniment sub tăcere ori au difuzat o mulțime de calomnii la adresa festivalului. Totuși știrile despre marele succes al festivalului s-au răspândit în lumea întreagă.

18.000 de tineri din 112 țări s-au adunat la Viena pentru a-și manifesta profunda lor încredere în prietenia între popoare, în progresul omenirii, precum și în bogata lor activitate. Ei au transformat Viena într-un oraș al cîntecelor și dansurilor, al aspirațiilor tineretului spre pace și prietenie.”

Da, ideile păcii și prieteniei au câștigat noi prieteni. Aceasta este mărturia puterii mondiale pe care o numim presă.”

ideile festivalului pot dese

Festivalul a constituit o trecere în revistă a dansurilor și cîntecelor diferitelor popoare

Adevărul va învinge

„Cînd am sosit la Belfast, am văzut în ziare articole scrise de adversarii festivalului. Cine sînt aceștia? Trei studenți de la Universitatea din Belfast. Nu au fost delegați la festival, ei au venit la Viena cu un singur scop: să caute să împiedice desfășurarea sărbătorii tineretului. Relatarea lor asupra festivalului este o minciună grosolană. Ei au declarat, de exemplu, că festivalul a fost organizat în folosul «propagandei comuniste», că au avut loc «certuri» între delegați.

Prietenii mei și cu mine, care am participat la festival, n-am putut să admitem această calomnie. Am pregătit o declarație pentru presă, în care am arătat cum s-a desfășurat de fapt festivalul. Dezvăluind invențiile celor trei studenți, am povestit despre întîlnirile fascinante cu tinerii din diferite țări și primirea demnă pe care ne-au făcut-o vienezii.

Așa-numita presă liberă din țara noastră nu se interesa totuși care este adevărul. Urmărind scopurile lor politice, ziarele nu s-au hotărît să publice mărturiile adevăraților participanți la festival. Ele au făcut cunoscute invențiile celor trei studenți care nu erau delegați la festival și care nici nu participaseră la festival.

Dar nu vom ascunde adevărul. Irlandezii îl vor afla. Fiecare dintre noi, delegații la festival, povestește și va povesti prietenilor ce-a însemnat strălucita sărbătoare de la Viena, unitatea delegaților, într-un cuvînt, marele succes al celui de-al VII-lea Festival Mondial. Comitetul festivalului organizează adunări, prezentarea filmului festivalului. Diferite organizații îi invită pe delegații la festival să le povestească amintirile de la Viena. Ziarul «Jeune Avant-Garde», organul Ligii Tineretului Socialist, pregătește publicarea articolelor delegaților noștri care vor povesti impresiile lor la sărbătoarea tineretului.

Ne-am adunat la Viena pentru a demonstra aspirațiile noastre de pace și prietenie. Festivalul a triumfat. Ne-am întors acasă cu certitudinea că am întărit pacea. În acest scop, noi propunem să organizăm o tabără a păcii și prieteniei.

Vrem să trăim în pace și prietenie cu tinerii și popoarele din toate continentele. Spunem dușmanilor păcii: opriți încercările voastre de a distruge prietenia noastră și de a calomnia festivalurile noastre! Nobilele idealuri ale întîlnirilor mondiale ale tineretului vor trăi și vor înflori”.

EDVINA STUART

secretara Comitetului festivalului din Irlanda

950 dări de seamă despre festival

După întoarcerea acasă, cei 400 de delegați din R.P. Ungară s-au răspîdit în țară și fiecare s-a întors la activitatea lui zilnică, fie la uzină, fie pe cîmp sau în birouri. Ei nu s-au mulțumit totuși numai cu faptul că au participat timp de 10 zile la festival.

În perioada 18 august — 3 septembrie, tinerii participanți la festival au organizat 950 dări de seamă asupra festivalului, dintre care 250 la Budapesta. Dintre aceste 950 de adunări, putem menționa trei adunări de mai mare importanță care au avut loc în uzinele din capitală și din provincie, cu un auditoriu variind între 1.800 și 2.000 de tineri.

Festivalul continuă

Cei 149 de delegați japonezi la festival sînt foarte populari în prezent: sînt invitați la întîlniri, serate, adunări, pentru a povesti cum au participat la această sărbătoare a tineretului.

„Nu am o zi liberă” — declară Cusacabé, în vîrstă de 20 de ani, student la Universitatea din Tokio. În

primele cinci zile după reîntoarcerea de la Viena, Cusacabé a luat cuvîntul de trei ori în fața unui public foarte numeros. Invitațiile sosesc neîncetat.

Cusacabé rezumă astfel ideea principală a expunerii lui: „Participînd la festival, am înțeles necesitatea de a ne înzeca eforturile în lupta pentru pace, pentru interzicerea armelor de distrugere în masă de toate felurile, pentru lărgirea contactelor între tinerii din toate țările”.

O atletă care s-a reîntors de la Viena speră să doboare recordul național

Mercedes Garcia, o tînără din Venezuela, s-a întors de la Viena după ce a participat la concursurile festivalului tineretului.

Mercedes a cîștigat multă experiență și, deși nu s-a clasat pe un loc bun, ea consideră că turneul i-a adus rezultate din care a avut de profitat, deoarece i s-a oferit prilejul să participe la probe cu atleți experimentați, să observe stilul lor și să ia cunoștință de indicațiile colegilor din Europa. În ceea ce privește celelalte probe, tînăra din El Silencio este de părere că a cîștigat o bună experiență în aruncarea suliței, căci campioana Indoneziei a învățat-o un stil mai bun de lansare și i-a spus că dacă lansează pe teren plin va avea un rezultat mai bun.

El a ales

(SCRISOAREA UNUI TÎNĂR AUSTRIAC)

„Programul Tineretului socialist face adeseori caz de ceea ce această organizație își propune să întreprindă pentru pace și prietenie, pentru înțelegere reciprocă între popoare și pentru solidaritate internațională. Dar cînd conducerea Tineretului socialist a avut posibilitatea de a realiza aceste aspirații, de a se întîlni cu tineri din toate părțile lumii și de a discuta cu ei despre pace, a hotărît să boicoteze festivalul mondial și să lupte împotriva lui.

Conducerea Tineretului socialist s-a alăturat forțelor reacționare împotriva marilor aspirații ale omenirii. După ea, democrație înseamnă unitate cu forțele reacționare în dreptate împotriva păcii și înțelegerii reciproce: «libertatea» sa este aceea de care au dat dovadă în timpul festivalului agenții plătiți ai grupurilor fasciste.

Nu sîntem de acord cu o astfel de interpretare a noțiunilor de «democrație» și «libertate». Sarcina principală actuală este să facem o apreciere justă a experiențelor festivalului. În ceea ce mă privește, ader la Uniunea Tineretului Liber Austriac, singura organizație a tineretului muncitor din Austria care a sprijinit fără rezerve marea cauză a păcii, prieteniei și înțelegerii între popoare.

În același timp, anunț ieșirea mea din Partidul socialist austriac”.

WALTER KREITMAYER

fost conducător al organizației Tineretului socialist din cel de-al V-lea arondisment al Vienei

Pentru noi, cei care am participat timp de 10 zile la una din cele mai mărețe întîlniri ale tineretului lumii care au avut loc pînă acum, fiecare amintire de la festival e minunată. Ni se pare că trăim încă momentele plăcute și mîngîierile brizei de vară, cînd admiram visători muzica, dansul și cîntecele din toate regiunile lumii. Care dintre noi va uita silueta roșii celei mari din Prater? Care dintre noi nu se va gîndi cu mîndrie la marea demonstrație de pe Ring, cînd mină în mină defilam cîntînd veseli, cu ferma convingere că tinerii din lumea întreagă se vor uni pentru a împiedica un nou război?

Dar Paul Robeson? Fiecare dintre noi, cei care l-am ascultat cîntînd, nu va putea să-l mai asculte fără să fie cuprins de emoție.

Festivalul a fost frumos: veselie, bucurie, dansuri, cîntece, risete, discuții, speranțe.

Noi, cei care am participat la festival, jurăm să vorbim despre tot ceea ce am văzut, ceea ce am trăit și am auzit tuturor celor ce n-au putut merge la festival.

O EXPERIENȚĂ MINUNATĂ

„Cred că acest festival a fost o experiență minunată. Am învățat mult din cultura popoarelor. Experiența cea mai evidentă pentru mine a fost prietenia și cordialitatea marilor mase reprezentate de tinerii și studenții din lumea întreagă“.

LEORA BERMAN
(Illinois—S.U.A.)

PENTRU CE AM PARTICIPAT?

„Foarte importante au fost la festival întâlnirile cu tinerii tuturor națiunilor. Am venit la festival deoarece cred că cea mai bună soluție pentru evitarea ororilor unui nou război este ca toate popoarele să se unască și să discute problemele lor“.

OWEN PLUNKETT
observator independent
(Oxford—Anglia)

NE-AM APROPIAT

„Douăzeci de studenți din organizația Studenților liberali din R.F.G. au participat la festival.“

Sîntem fericiți că tinerii din Occident și din Răsărit s-au putut întâlni. Am considerat seminarul studențesc de o mare valoare, pentru că a dat posibilitatea discutării diferitelor probleme. Regretăm că tineretul din Occident n-a fost reprezentat de toate organizațiile mari de tineret.

Ce avantaj prezintă participarea studenților din cele două părți ale Germaniei la festival? Prin intermediul organizației Studenților liberali a fost posibil să fie exprimate vederile, părerile studenților din Germania federală asupra problemei germane, problemă în care

părerile noastre erau foarte departe de ideile organizației Tineretului Liber German din Republica Democrată Germană.

În general, discuțiile au arătat că reprezentanții celor două părți ale Germaniei s-au apropiat unii de alții, că s-au cunoscut mai bine, deși contradicțiile politice n-au putut fi învinse“.

ALFRED EDEL
Studenții liberali din presă
(München—Republica Federală Germană)

UN MARE PRIVILEGIU

„Un mare privilegiu a însemnat pentru mine faptul că am fost la Viena, la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului. A fost o mare manifestare a dorinței exprimate de majoritatea tinerilor și tinerelor din toate țările lumii de a trăi în pace și prietenie cu toate popoarele.“

Deși unii au făcut eforturi pentru a produce neplăceri, a fost o demonstrație pozitivă a faptului că sînt posibile pacea și prietenia.

Ca negru american, interesat în eliberarea negrilor exploatați de foarte mult timp, eram fericit cînd am văzut participarea tineretului din Asia, Africa, din Caraibe și din America Latină.

La Viena s-a manifestat adevăratul sentiment al tuturor progresiștilor: libertatea și pacea sînt de nedespărțit“.

Dr. N. ALPHAEUS HUNTER
autorul cărții „Hotărîrea Africii“
New York, S.U.A.

O VALOARE DE NECALCULAT

„Participarea la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care a avut loc la Viena este o experiență de o

valoare incalculabilă pentru tinerii delegați venezuelieni.“

Cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a servit pentru a întări mai mult legăturile de prietenie între toți tinerii din lume și pentru a crește conștiința pașnică a popoarelor în fața amenințărilor imperialismului.

Putem spera că la viitorul festival și alte organizații de tineret care lipsesc încă de la aceste evenimente se vor hotărî să întoarcă spatele aceluia care sînt interesați să vadă popoarele divizate și care urzesc planuri pentru a le împiedica să participe la asemenea manifestări“.

VICTOR JOSECHOA
membru al conducerii naționale a
Ununii Republicane Democratice
din Venezuela

UN MARE SUCCES PE TOATE PLANURILE

„Consider cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului un succes pe toate planurile. Tinerii din toată lumea se adună, însufleșiți de o puternică dorință de pace și fraternitate, aducînd ce e mai bun din expresiile lor artistice tipice, pentru a demonstra traficantilor războiului că înțelegerea reciprocă este posibilă, ca și discutarea pașnică a problemelor actuale.“

Acest mesaj de pace și prietenie va fi primit de toți delegații și va fi răspîndit în toate colțurile pămîntului, împreună cu hotărîrea de a continua lupta fermă pentru aceste țeluri nobile“.

GABRIEL NAUN
radical intransigent, conducătorul
delegației din Argentina

TINERII

NICOLAS GUILLEN
poet cuban

Tineretul trebuie să fie dușmanul războiului în virtutea unui adevăr elementar: pentru că războiul este dușmanul tinerețului. Când două țări se află față în față înarmate, armatele care se vor lupta sînt formate din oameni tineri; pentru ca să te bați și să ucizi în acest fel trebuie să fii puternic, agil, sănătos, să ai o viziune clară, un spirit bine dispus, și acestea sînt caracteristice numai pentru tineret. Războiul se desfășoară împotriva rezervei celei mai prețioase a unui popor, speranța sa cea mai scumpă: oamenii, care în timp de pace și-ar pune în slujba progresului patriei roadele talentului lor, ale culturii lor, ale energiei și caracterului lor. Cîte genii în formare, cîți Cervantes, Gorki, Copernic sau Newton nu mor în mod stupid într-un război provocat de dorința de a obține noi piețe sau de ambiția de a viola o frontieră, frontiera unui popor pașnic? Cîți tineri au murit în ultimele două războaie mondiale!

Trebuie deci ca tinerii din lumea întreagă să aibă prilejul să se cunoască. În acest fel, ei vor vedea că nu li se opune nimic, că un francez, un german, un sovietic și un cuban pot să se înțeleagă, că ei au multe puncte comune asupra aprecierii vieții și a rolului pe care-l joacă. Același lucru se întîmplă cu tinerii de orice naționalitate, fie că este vorba despre un negru din Porto Novo sau despre un chinez din Pekin.

Pe de altă parte, numai într-un climat de pace — fără război rece sau cald — popoarele oprimate vor putea lupta în mod victorios pentru eliberarea lor. În Cuba, de exemplu, revoluția noastră are nevoie de această pace pentru a merge înainte și a face să progreseze legi așa de importante ca reforma agrară. Dacă războiul ar izbucni — și aceasta este dorința și interesul imperialiștilor —, insula noastră s-ar transforma imediat în baza lor militară, cu imensele pericole pe care le presupune aceasta pentru poporul

nostru; s-ar deschide închisorile pentru cei ce ar lupta pentru independență, împotriva războiului, pentru păstrarea cuceririlor noastre și a tot ceea ce am obținut de-a lungul celor 7 ani de sînge și moarte, cuceriri care ar dispărea în fumul prafului de pușcă și al bombardamentelor. Aceasta este foarte clar nu numai pentru tinerii cubani, ci și pentru întregul popor din Cuba. Pentru aceasta, pentru noi, lupta pentru pace este strîns legată de lupta pentru eliberarea națională. Și nu numai pentru noi, ci pentru toate popoarele din America Latină și din Africa, pentru popoarele pentru care un nou război s-ar întoarce împotriva lor, căci și-ar vărsa singele pentru a menține propriul lor sclavagism.

În acest sens, cea de-a V-a Adunare a Federației Mondiale a Tineretului Democrat de la Praga, ca și strălucitul Festival ce a avut loc recent la Viena dovedesc că tineretul de pretutindeni poate trăi în pace și, mai ales, că nu este dispus să moară pentru interese care nu sînt ale sale.

NE SCRIU CITITORII...

DRAGII MEI PRIETENI,

Unul dintre prietenii mei mi-a trimis un număr al revistei dv., „Tineretul lumii”, și sînt nespuse de fericit că am putut în acest fel să fac cunoștință cu dv. A trebuit să duc o luptă foarte lungă și foarte aprigă împotriva autorităților americane înainte ca ele să acorde permisiunea biroului poștal să-mi elibereze revista. Washingtonul o consideră ca făcînd parte din „propaganda politică străină”. Dar aceasta nu m-a împiedicat să continui lupta și pînă în cele din urmă am obținut-o; ieri am primit, în sfîrșit, numărul 7 din 1958 (!). Acum, după ce am citit-o, aș vrea mult de tot să mă abonez la revista dv. Aștept cu nerăbdare numărul următor. Va fi bine venit și îmi va fi foarte folositor, chiar dacă aș avea dificultăți în obținerea lui. Va fi pentru mine o mare plăcere să continui lupta împotriva așa-numiților „curățători de minți” americani.

Primiți, dragi prieteni, salutările mele cordiale.

HENRY A. CARLSON
Hollywood (S.U.A.)

LAUDE PENTRU „TINERETUL LUMII”

Ce cred despre revista dv.? Conținutul ei este minunat și forma ei de prezentare plăcută. Este foarte colorată. Marea varietate a subiectelor pe care le tratează poate satisface curiozitatea tuturor

cititorilor ei. Contribuiți din plin la pacea mondială și dacă reușiți în această direcție, sînt sigur că aceasta va fi o contribuție însemnată la sprijinirea activității organizațiilor de felul aceluia cum este și a noastră, pentru care pacea reprezintă ceva pozitiv și vital și nu o trăsătură negativă și sterilă a purei absențe a războiului.

Vă rog să-mi publicați numele în rubrica „Cine vrea să corespondeze cu noi?” și să mă sprijiniți să găsesc tineri prieteni din indiferent ce regiune a lumii.

Sînt un tînăr de 22 ani și cercul meu de interese este foarte larg. Aș prefera să am o prietenă prin corespondență care să-mi scrie în limba engleză. Mă interesează desenele, fotografiile, timbrele, cinematograful, sportul, călătoriile și lectura.

NATH GUPTA
Morgan Sports Co., 89 Sports Town, Jullundur City — India

PREA MULTE SCRISORI!

Aș vrea să mulțumesc tuturor aceluia care mi-au scris, în intenția de a-mi deveni prieteni prin corespondență. Numai că cererile sînt atît de numeroase încît nu pot răspunde tuturor scrisorilor. Toți cei care mi-au scris vor primi în curînd vești de la cîte cineva de pe aici.

PAUL BENJAMIN
Point-à-Pierre, Trinidad T.W.I.

① „Ce mi-a făcut mie și poporului meu acest om atât de amabil?” Nimic, Walter, dar și tu ești vinovat de moartea lui

② „Acest luptător în rezistență este prietenul sau dușmanul meu?” Cine va hotărî în această problemă? Cine, dacă nu tu? Când, dacă nu acum?

③ Nu numai zăbrelile despart aceste două ființe. Walter se simte superior față de Ruth, care este închisă; nu știe unde mai găsește puterea să-i facă reproșuri

STELLE

(Acest film, o coproducție germano-bulgară, a fost prezentat la Cannes, la Festivalul filmului din 1959 și a primit premiul special al juriului)

Era un cer înstelat când un tânăr pictor german și o învățătoare din Grecia și-au vorbit despre dragoste. (Nu a fost oare un filozof german care a denumit „cerul înstelat de deasupra mea și legea morală din mine” drept lucrurile cele mai sublime din viață?)

Un pictor — o învățătoare? Dar Walter este subofițer în armata fascistă de ocupație în Bulgaria și Ruth este o evreică care poartă stea și este în drum spre lagărul morții de la Auschwitz.

Fac cunoștință în clipa în care Ruth cere germanului să caute un doctor pentru o mamă care naște. Copilul trăiește doar cîteva ceasuri. Walter îi spune că poate este mai bine așa. Ruth îi răspunde: „Să mori nu este niciodată mai bine decît să trăiești!”

Și ea va muri. Walter o știe, chiar dacă la început a trezit în ea speranța naivă că vor găsi de lucru în grădinile de zarzavat din Polonia. Ea va fi ucisă de fasciști, pentru care evreii erau considerați în afara legii și obiecte de experiență. El îi slujește pe fasciști, deși credea pînă atunci că servește Germania.

Ei s-au iubit în măsura în care Walter înțelegea că servea o cauză nedreaptă, în măsura în care încerca să se separe de această cauză. Walter vrea s-o salveze pe cea pe care o iubește, cu riscul vieții. Nu reușesc să evadeze, și Ruth va muri.

Walter sosește prea tîrziu — nu era vina lui. Evreii sînt deportați, și nu mai găsește decît steaua pe care o purtase iubita lui.

Prea tîrziu? Nu e niciodată prea tîrziu cînd vrei să urmezi vocea rațiunii, cînd vrei să urmezi calea adevărului. Walter, care n-a reușit să-și salveze propria fericire, își dă seama că mai sînt și alte sarcini de îndeplinit. Știe că partizanii au nevoie de arme. El le poate procura. Acum, în sfîrșit, și fără să se teamă de moartea care-l amenința, este gata pentru o astfel de acțiune dezinteresată, sublimă ca cerul înstelat și legile umanității.

Folclorul Algeriei

de MALEK HADDAD

Malek Haddad, autorul acestui articol remarcabil, este unul dintre cei mai talentați scriitori algerieni din tînăra generație. Vorbind despre folclorul țării sale, Malek Haddad evidențiază specificul național, tocmai această realitate pe care o resping colonialiștii. În pragul celui de-al cincilea an de război, impus poporului algerian, publicarea acestui poem în proză este de mare interes, după părerea noastră.

M-am întrebat adeseori dacă aș fi putut scrie de n-aș fi ascultat-o pe mama mea brodînd în jurul primei mele copilării un vâl de legende. Îmi amintesc acele povești mai mult sau mai puțin improvizate, mai mult sau mai puțin adaptate, care mă umpleau de emoție, de teamă și de admirație. Ce comoară națională reprezintă aceste legende pe care nu le găsești în cărți! Potențialul de civilizație al unui popor trece în primul rînd prin folclorul său. La Fontaine a făcut mai puțin pentru cei care știau să povestească fabule decît autorul anonim al lucrării „Roman de Renard”; făuritorii visului călătoresc incognito.

La noi, în Algeria, în această țară nesfirșită care se află între două infinituri, printre oamenii dirzi și buni, simpli și sentimentali, totul amintește legenda. Și în istoria, și în geografia Algeriei s-au păstrat legende. Nu cunoaștem data exactă a luptei în care a devenit celebru Abdel-Kader, dar am auzit despre galopul calului lui și turbanul ce-l flutura în vînt în semn de mare cinste. Nu-l descoperim pe Salah Bey sau Kahina cu ochii reci și dogmatici ai istoricului. Vrem să-i facem

cunoscuți. Nepoșii noștri îi vor cînta miine pe acești uriași de astăzi care s-au hotărît să facă lumină.

Soarta plină de frămîntări a patriei mele nu i-a permis poporului să eternizeze comorile folclorice în scris. La noi, tradiția orală a luat-înaintea celei scrise.

Aci, ca și în altă parte, legenda creează teme umane, după tradiție. Acela care spunea că „foamea și dragostea conduc lumea” se gîdea oare atunci la patria mea? Climatul foarte aspru, pămîntul adeseori ingrat străinii din furgoanele aducătoare de nenorocire, toate aceste elemente formează fondul subiectelor triste sau răscolitoare care se istorisesc mereu, ziua sub cerul strălucitor sau noaptea la lumina lunii. Se povestesc suferințele și vitejiile vînătorului, luptătorului, ale învinsului, întâmplările săracului, bogatului, ale felahului și seniorului. Se povestește despre o dragoste, despre căprioare, despre cal și sabie, se vorbește despre fecioarele mai frumoase decît izvoarele și despre cavalerul mai măreț decît un leu. La noi, epeea și melopeea se armonizează. Spectrul foamei și al epidemiilor se succede palatelor pline de bani și veselie.

Desigur, foarte des, legendele noastre sînt triste. Mai mult decît bucuria, tristețea este sinceră, omenească și cel mai mult povestită la noi. Cunoșc foarte puține legende algeriene care nu sînt o lecție de sociologie și de istorie, fie că o ascuți cîntată cu tristețe din fluiet sau ca un cîntec de minie.

Mizeria și foamea, analfabetismul și bolile sînt atributele „civilizației” coloniale. După 138 de ani de dominație franceză, iată cum arată bășeștii algerieni

CINE VREA SĂ CORESPONDEZE CU NOI?"

HO TJUNG, 48 Karrangetas St, Tjirebon, Java, Indonezia; în limba engleză, despre timbre, cărți poștale și cîntece.

CECILIA FUSI, Viale A. Diaz 9, Brescia, Italia; studentă, în limbile rusă, germană, franceză, engleză, spaniolă, portugheză și română, pe teme culturale.

LAI PIN, Dept. of Foreign Languages, Anhui University, R.P. China; în limbile chineză și engleză, despre filozofie, literatură, filme, muzică populară și cărți poștale.

KARINA HARM, Wexdorf Kr. Dresden, Badstrasse, 12, R.D.G.; 7 ani, în limba germană, pe teme diferite.

ROBERTO FIOROVANTI, Casaglia Ferrara, Italia; în limba italiană, despre subiecte diferite.

SUBHAS CHANDRA SAHA ROY, 5/6 Netaji Nagar, Calcutta 40, India; în limba engleză, despre filatelie, cărți poștale, fotografii și cultură fizică.

BELTIUKOVA GALINA, Udm. A.S.S.R., g. Jiersk, ul. Halturin r. 54, U.R.S.S.; 18 ani, despre filme și cîntece, în limba rusă.

HASSAN MAGZUB EL HAG, Chief Engineer's Office S.R., Khartoum, Sudan; în limba engleză, pe teme diferite.

CSIGI ERZSEBET, Dunajöldvár J. Fehérvári u. 53, R.P. Ungară; 15 ani, în limba maghiară, pe teme diferite.

ABDUL HAMED HAMANN KARU EL-SHAMI Al Mutaz Street 10 Homs, Siria, R.A.U.; despre filatelie, în limba engleză.

JERZY MILLER, Łódź 1, ul. P.K.W.N. 23/15, R.P. Polonă; 28 de ani, schimb de timbre și ilustrate, în limbile polonă, germană și rusă.

MARIA KUHN, Auerbach/Vogtland, Stalinstrasse 11, Klasse II 2, R.D.G.; 18 ani, despre sport, călătorii, teatru, în limba germană.

ROBERTO PAOLUCCI, Siena, S. Quirico d'Orcia, Italia; în limba italiană, pe teme diferite.

ALAM GIR KABIR, c/o Mr. Abdul Mannan B.A. Inspector of Wages, Rawalpindi, Pakistan (East) B.R. Comilla, Dist. Tippera, East Pakistan; în limba engleză, despre filatelie.

ADNAU AHMAD EL IRREC, Al Erjan, Secondary School, Karrat 1 Sharkeia, Bagdad, Irak; în limbile engleză și arabă, pe teme diferite.

ILDIKO KORBULY, Budapest XI, Neszmezyi ut. 10, R.P. Ungară; 5 ani, schimb de timbre, reviste ilustrate și fotografii de artiști, în limbile maghiară și germană.

PHAM HUY-le 129 Hang Bac, Hanoi, R.D. Vietnam; în limbile franceză, engleză, despre cărți poștale și reviste ilustrate.

WOJNAR TADEUSZ, Gliwice, ul. Sw. Bronistawy 8/3, R.P. Polonă; în limbile rusă, polonă, engleză, germană, schimb de mărci poștale și de corespondență.

CONTE RICARDO, Via Bentivoglio 10, Roma, Italia; pe teme diferite, în limba italiană.

REGINA BAUER, Saalfeld/Saale, Am Schieferhof 2, R.D.G.; 18 ani, membră a organizației Uniunea Tineretului Liber German, schimb de scrisori și ilustrate, în limbile germană și engleză.

LAJ TJOK SIN, 36 Kalibaru utara St., Tjirebon, Java, Indonezia; în limba engleză, despre filatelie, cărți poștale, cîntece.

KOVACS LAJOS, Kurityan B.A.L. megye, Kossuth L. ut. 57, P. Ungară; 17 ani, în limba maghiară, despre orice temă.

SUSHIL BHATIA, BHATIA SCHOOL BOOK DEPOT, Educational Publishers, Kotwali Bazar, Ambala City, India; în limbile engleză și hindusă, despre timbre, cărți poștale și filme.

MONIM AL. KASSY, c/o Mohamed Al. Zanbovi, Shorja Bagdad, Irak; în limbile engleză și arabă, pe teme diferite.

LEOPOLD RAKOWICZ, Wroclaw ul. Mickiewicza 95/4, R.P. Polonă; înăr tehnician, 18 ani, despre colecții de timbre, vederi, monede, turism, filme, în limbile engleză, rusă, polonă.

MAHMOMD MOHAMED SAID, Comboni Secondary School, B.P. 14, Khartoum, Sudan; în limba engleză, schimb de cărți poștale.

PRUJINA MARIA, g. Slaviansk, ul. Komunarov 22, Stalinskaia obl., U.R.S.S.; studentă în medicină, în limba rusă, pe teme diferite.

KIYOHICO MIYAHARA, No. 2, 4 chome, Shirakawa-cho, Fukayawa, Tokoku, Tokyo, Japonia; 20 de ani, în limba engleză, despre subiecte diferite.

EVA REHAKOVA, Oldrisska 1.107, Kolin V, Zalabi, Republica Cehoslovacă; 16 ani, în limbile cehă și rusă, pe teme diferite.

RAMJI LAL GUPTA, Ram Kiskan and Sons, Book-sellers, Kotwali Bazar, Ambala City, India; în limbile engleză și hindusă, despre fotografii și filatelie.

JAMSZ MACKIEWICZ, Ketrzyn, ul. Nowe Osiedle 6, Waj. Olsztyn, P. Polonă; 17 ani, despre timbre, ilustrate, sport, în limbile rusă și polonă.

YASUNOSUKE OBA, No. 394 Ebisuka-town, Hamamatsu-city, Shizoka-prefecture, Japonia; 31 de ani, despre limbi străine, lectură, turism și filme, în limba engleză.

MOLNAR IMRE, Budapest XIII, Beke ut. 128, II em. 24, R.P. Ungară; 36 de ani, funcționar, despre cărți, sport, timbre, ilustrate, în limbile germană, engleză, rusă și maghiară.

TAN SOM AN, Pasaranjar 29, Pekalongan, Java, Indonezia; în limba engleză, schimb de cărți poștale, timbre și ilustrate.

NIKOLAI NOWIK, str. Saules 11, Wilnius, Lit. S.S.R., U.R.S.S.; filatelist, în limbile rusă, germană, polonă, lituaniană și engleză.

PAL

Made in Rumania

ÎNTREPRINDEREA PAL
Brăila str. Fabricilor nr. 26

PLĂCI AGLOMERATE CU RĂ- ȘINI DE UREOFORMALDEHIDĂ TRIPLU STRATIFICATE DIN AȘ- CHII DE LEMN

DOMENII
DE UTILIZARE:

Mobilier
Pereți despărțitori
Lambriuri
Plafone
Amenajări interioare
Vagoane, tramvaie
Construcții navale
etc

economice
stabile
grosimi uniforme
randament
sporit la croire
perfect plane
formate practice
se pot furnuri
etc.

PROPRIETĂȚI FIZICO-MECANICE:

Greutatea specifică: 60 kg/mc
Grosimi: 8; 12; 16; 19; 22; 25 mm
Formate: 1830/3660; 1830/1830 mm
2440/1830; 1220/1830 mm
Rezistența la încovoiere: inc. 200-300 kg/cmp
Rezistența la întindere: inc. 100-150 kg/cmp
Coeficient de conductibilitate termică 0,06-0,09 Kcal/mh grd
Capacitatea de izolare acustică
sub 550 Hz.....26 dB
peste 550 Hz.....33 dB
Umiditatea la livrare max. 8%
Umflarea în grosime la imersie în apă:
la 2 ore sub 3,5%
la 24 " " 8 %

Istoria scrimii începe din vremuri tot atât de îndepărtate ca și istoria omenirii. Literatura și tradițiile cele mai vechi menționează existența scrimii. Putem cita în această privință, spre exemplu, „Iliada” sau „Kalevala”, ca și legendele siriene sau egiptene. Începând chiar cu aceste lucrări, este scos în evidență esențialul în descrierea scrimii, și anume că nu este suficient să ai forță fizică, ci trebuie să știi să minuiști armele. Acest adevăr le era cunoscut, de altfel, gladiatorilor antici, ca și cavalerilor „scrimeri” din evul mediu.

Scrima modernă

Acum câteva zeci de ani, erau numeroși aceia care confundau scrima cu duelul. Este clar totuși că scrima din zilele noastre, deși seamănă în aparență cu duelul, are un caracter cu totul diferit. De fapt, de-a lungul secolelor precedente, un duel între doi oameni era o luptă pe viață și pe moarte, în timp ce în prezent întrecerea între doi scrimeri constituie un concurs sportiv foarte răspândit și nu mai puțin important decât alte ramuri ale culturii fizice. Este interesant de constatat că, în aceeași perioadă istorică în care duelul s-a demodat, a început să fie cunoscută scrima modernă. Și este natural. Datorită răspândirii sportului, floretele, spadele și săbiile, odinioară arme ucigătoare, au devenit în mâinile sportivilor zilelor noastre arme care simbolizează pacea și prietenia.

Scrima modernă, ca sport, folosește următoarele trei arme: floreta, spada și sabia. Floreta este cea mai ușoară. Cu ea nu poți tăia. Punctele se socotesc numai atunci când atingi corpul adversarului. Spada este o armă mult mai grea, dar supusă celor mai simple

reguli: atingerea contează din creștetul capului pînă în vârful picioarelor, excluzînd mîinile. La sabia contează totul, de la cap pînă la picioare, inclusiv brațele. Sabia diferă mult de celelalte două arme, pentru că ea poate chiar tăia, cu vârful și cu tăișul; pentru aceasta putem considera lupta cu sabia ca cea mai variată dintre armele scrimii.

Scrima modernă diferă fundamental de orice luptă cu mîinile înarmate. Nu este o luptă, ci un sport executat după reguli precise și în condiții stabilite dinainte. Se practică cu arme speciale. De fapt nu sînt arme, ci imitații de arme, adevărate instrumente sportive.

Scopul scrimerului este să-și atingă adversarul. Trebuie să-l atingă cu vârful floretei sau spadei, iar dacă este vorba de sabia, în majoritatea cazurilor, cu tăișul. În timpul asalturilor, pentru a fi declarat învingător, în cazul floretei la femei sînt necesare 4 puncte, iar la bărbați 5 puncte. Durata asalturilor în concurs este reglementată: la femei cinci minute și la bărbați șase minute de asalt net.

Ca și celelalte sporturi, scrima are drept scop să dezvolte și să călească organismul. Ea prezintă, bineînțeles, câteva dezavantaje: din punct de vedere fizic și psihic, scrima o poți practica numai îmbrăcat, cu mască, pantaloni și vestă de scrimer și de cele mai multe ori în săli închise. Dar avantajele sînt mult mai importante: scrima dezvoltă viteza, priceperea de a face combinații, spiritul logic, te obișnuiește cu gesturi și mișcări rapide, îți fortifică reflexele etc.

Femeile afirmă că acest sport contribuie în mod considerabil la păstrarea frumuseții, în timp ce bărbații cred că dă înapoi cu mult bătrîneța și exercită un adevărat efect gero-

terapic. S-ar putea cita, desigur, exemple pentru a dovedi prima afirmație; în ceea ce privește a doua afirmație, nu trebuie să-mai confirmăm, căci toată lumea îl cunoaște pe campionul maghiar Gerevich, care, deși în vîrstă de 50 de ani, se numără printre cei mai buni scrimeri din lume. Același lucru se întîmplă și cu Pal Kovacs.

Dar gloria nu se cîștigă fără luptă; nu este lucru ușor să fii printre primii. Rezultatele cer, în afară de talent, o muncă asiduă, un fel de viață perfect sportiv și o putere de voință mereu reînnoită. Acestea sînt valabile evidente și pentru toți ceilalți sportivi. Dar în turneele de scrimă mișcările hotărîte trebuie să meargă mîna în mîna cu suplețea și eleganța; corpul, în permanentă mișcare, trebuie să exprime armonia cea mai completă și permanentă. Trebuie asigurată, de asemenea, condiția fizică necesară. Toate acestea trebuie să fie pregătite zi de zi; munca aceasta nu poate fi susținută în majoritatea cazurilor decât de o stare sufletească în perfectă armonie.

Italia și Franța sînt țările care au introdus primele scrima ca sport de competiție. În Ungaria, acest sport a cunoscut o dezvoltare rapidă la începutul secolului nostru, dar numai scrima cu sabia se poate mîndri cu rezultate într-adevăr impresionante. Timp de 50 de ani francezii și italienii țeseau învingători rînd pe rînd în marile concursuri internaționale la floretă și spadă, în timp ce maghiarii dominau turneele de sabia. Scrima era bine dezvoltată în Anglia, Olanda, Suedia, Finlanda, în Elveția, Germania și Austria.

Judecînd după rezultate, în timpul ultimilor zece ani, unele țări au rămas în urmă, în timp ce altele s-au dezvoltat. De zece sau doisprezece ani, scrima poloneză și romîna înregistrează mereu progrese. Ungaria avansează la floretă și sabie, iar Uniunea Sovietică a surprins lumea printr-o foarte mare transformare. Progresul scrimii sovietice este fără asemănare în anele acestui sport. Rezultatele pe care le-a obținut recent au promovat-o printre primele din lume. Progresul scrimerilor și maistrilor de arme sovietici este rapid și admirabil.

Evoluția scrimii

Nu este ușor de evaluat progresul sporturilor ale căror rezultate nu pot fi măsurate cu ruleta sau cronometrul. În scrimă hotărîsc punctele realizate. Putem constata că în gene-

ral scrima, ca și celelalte sporturi, înregistrează un progres continuu. Trebuie totuși să adăugăm că evoluția este uneori întreruptă de regresii, atât pe plan internațional, cât și pe plan național. Trebuie, de asemenea, reținut faptul că efectul exercitat de marii campioni este mai important în scrimă decât în alte sporturi. Intrarea în scenă a milanezului Radaelli, de exemplu, a trezit o adevărată revoluție; el a introdus între 1860 și 1870 reforme hotărâtoare la sabie; în stilul lui, cotul era acela care constituia baza mînării și a direcției sabiei. Înaintea lui se trăgea rigid; după aceea scrima a devenit mai sigură și ușoară. Deoarece noua metodă a dat rezultate, s-a răspândit repede în lumea întreagă.

O altă transformare revoluționară a scrimei se datorește introducerii aparatului de semnalizare electrică. Acesta este de fapt un aparat electric care înregistrează „tușurile“ (de circa 25 de ani la spadă și de 5—6 ani la floretă). În ceea ce privește sabia, introducerea semnali-zării automate nu se va lăsa mult așteptată. Aparatul de semnalizare a provocat schimbări profunde. La floretă putem observa mai bine efectele acestei inovații, pentru că în acest domeniu ea nu datează de multă vreme.

Acum cîțva timp, eram convingși că scrima este un sport prin excelență al celor de 30 de ani. Pentru a se ajunge la performanțe bune, trebuia să se obțină înainte de toate tehnică și rapiditate. Un scrimer bun marchează „tușurile“ cu mișcări supte, aproape imperceptibile, dar rapide. Toate competițiile internaționale au fost cîștigate de concurenți maturi, care posedau o tehnică perfectă. Or, aceste calități sînt mereu indispensabile căci aparatul automat respectă tehnica pură și simplă, ca și calitățile atletice ce încep să se impună. De ce? Pentru că și stilul scrimei se schimbă fără încetare și, de cîțiva ani, peste tot este căutat stilul cel mai eficace, cel mai potrivit aparatului, cel care este cel mai onorat de mașina „obiectivă“. Trebuie, ca să spunem așa, să cîștigăm grațiile mașinii. Pentru a se ajunge la aceasta, trebuie să atacăm mai des, mai rapid, mai dinamic, cu trupul și sufletul ferme, bine oțelite. Condiția fizică bună, un stil exploziv, combativitatea sînt calitățile necesare pentru a deveni campioni. Deci nu printr-o întîmplare tinerii sub 30 de ani cîștigă întrecerile. Campionii lumii la floretă în 1955 și 1957, maghiarii Gyuricza și Fülöp, nu aveau decît 21 de ani.

Zabelina a devenit campioana lumii la 20 de ani, Kiseliöva — la 21 de ani. Campionul lumii la spadă în acest an, Kabarov, nu are decît 20 de ani.

Ne-am putea întreba dacă forța fizică pur și simplu îi va forma pe campioni. Răspunsul la această întrebare nu va putea fi decît negativ. Învingătorul va trebui să alicze, la un nivel superior, forța și tehnica.

Marile turnee internaționale

Federația internațională de scrimă organizează în fiecare an campionate mondiale la toate categoriile de arme, pe echipe și individual, ceea ce înseamnă în total 8 probe. Începînd din 1960, în programul campionatelor olimpice vor figura aceleași probe. Pînă acum nu exista un campionat olimpic pentru echipele feminine.

După Jocurile olimpice de la Melbourne, campionatul mondial a avut loc la Paris. Marele Premiu al națiunilor a fost cîștigat atunci de R.P. Ungară. În 1958, la Filadelfia (Statele Unite), campionatul mondial a fost cîștigat de tinerii scrimeri, în plină evoluție, din Uniunea Sovietică. La Campionatele mondiale din 1959, organizate la Budapesta, au învins tot sovieticii, înaintea maghiarilor.

Din cele de mai sus, putem trage concluzia că, în ultimii ani, scrima înregistrează progrese considerabile, deoarece la floretă și spadă Italia și Franța au fost ajunse de concurenții sovietici, maghiari, englezi și germani, în timp ce la sabie polonezii i-au egalat pe maghiari.

Progresul tinerilor este foarte remarcabil. Alături de Kabarov (20 de ani) au cîștigat campionatele englezul Jay și sovietica Efimova, care au fiecare mai puțin de 30 de ani. Echipele care au intrat în finală au fost, de asemenea, formate în majoritate din tineri scrimeri. Vîrsta medie a echipelor masculine și feminine din Uniunea Sovietică este de circa 23 de ani.

Raporturile de forță

Bazîndu-ne pe rezultatele ultimelor competiții internaționale, și înainte de toate pe cele ale Campionatelor mondiale de la Budapesta, să vedem care este situația la fiecare armă.

În ceea ce privește floretă, mi se pare că Francois d'Oriola este cel mai puternic concurent. El nu participă de obicei la concursul individual și nu a participat nici la Budapesta.) Cîștigător a două campionate

olimpice și a 4 campionate mondiale, el are un talent excepțional. Totuși este urmărit îndeaproape de numeroși concurenți, îndeosebi de sovieticul Midler și englezul Jay. Urmează imediat după ei campionii mondiali din ultimii ani: Gyuricza, Fülöp, Bergamini, și așii viitorului, tinerii scrimeri sovietici Jdanovici, Șișikin, Zvecinikov, maghiarii Kamuti și Gzvikovski, francezul Closset, germanii Brecht, Geresheim etc.

La floretă femei, sovieticele și maghiarele se află în fruntea concurenților internaționale. Cea mai bună este Kiseliöva cu stilul ei bărbătesc (n-a participat anul acesta la campionate); urmează sovieticele Zabelina și Efimova, urmate de Gorokhova și Petrenko. Dintre maghiare, viitorul aparține tinerelor Dömölky, Rejtö, Juhasz. Alături de ele, italianca Colombetti, germanele Schmid și Mees, romîncele Orban și Orb-Lazăr și englezoaica Sheen se poate spune că fac parte din prima categorie.

La floretă se conta pînă în prezent, la orice campionat, pe echipa italienilor. În prezent, sovieticii și maghiarii sînt primii. Sovieticii Kabarov, Cernikov, Cernucevici, maghiarii Sakovics, Barany, Gabor, Kausz, englezii Jay și Hoskyns, italienii Delfino și Pellegrino sînt aproape de aceeași calitate.

La sabie, cel mai bun concurent e recunoscut cîștigătorul campionatului mondial din 1959 și al titlului olimpic, Rudolf Karpati. Și el aparține numărului restrîns de talente extraordinare. Imediat după el se clasează polonezul Pawlowski, apoi mai mulți maghiari și polonezi: Gerevich, Kovacs, Mendeleny, Horwath, Zabloczky, Zub, Ochva, sovieticii Tischler și Rilski, italienii Calarese și Narduzzi etc.

Interesul pentru scrimă

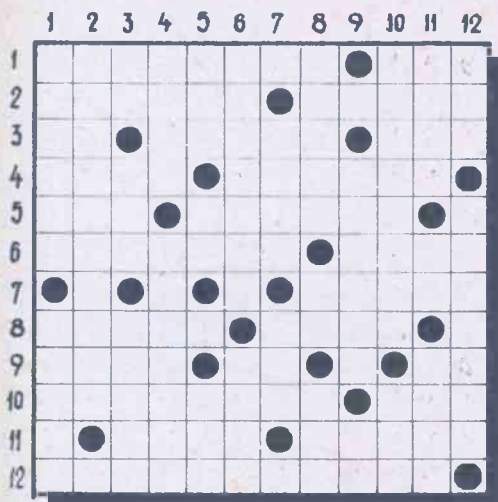
O evoluție remarcabilă a cunoscut interesul pentru scrimă îndeosebi în anii de după cel de-al doilea război mondial. În Uniunea Sovietică sînt înregistrați în prezent 11.000—12.000 de concurenți. Toate țările de democrație populară înregistrează un progres remarcabil în acest domeniu.

Acum cîteva zeci de ani, scrima era un sport practicat în exclusivitate de europeni. În ultimii 10—15 ani, în America de Sud și în America Centrală, în Australia, Egipt și în China, scrima este în plină evoluție. Tot mai numeroase sînt țările a căror fii și fiice participă la turneele internaționale de scrimă pentru a promova pacea și prietenia între toate națiunile.

Efimova împarte cu plăcere autografe. În centru Zabelina

Aviatică

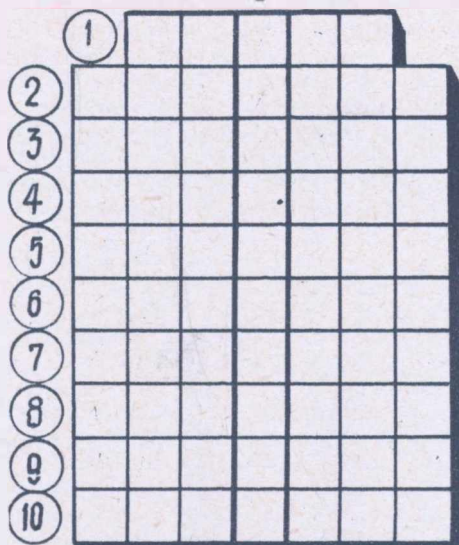

ORIZONTAL: 1) Primii... pași spre înalțimile albastre... — Conjunctie; 2) Aripioară la bordul de scurgere al planurilor — A te arunca în văzduh ca Elena Băcăoanu, campioană mondială de parașutism; 3) În vrie! — Sînt necesare zborului — Ai trecere (fig.); 4) Zburător legendar — Sarcina unui balon stratosferic! 5) Sufragiu — Calitate indispensabilă oricărui succes în artă, sport etc.; 6) Avioanele, în fond! — Sport național; 7) Împrejmuire; 8) De exemplu aluminiu, fier, zinc sau cupru — Tineretul lumii nu dorește să le mai audă niciodată zăngănitul; 9) Sprijină vița de vie — Vele! — Pronume; 10) Vestit aviator rus, primul care a executat „bucla” ce îi poartă numele — Către cer! 11) Prinzi cu ață! — Nume masculin; 12) Este indicată prin însemne vizibile pe planuri și fuzelaj.

VERTICAL: 1) Parte a ampenajului unui avion — O găsiți în carlingă! 2) Tipuri spe-

cială de avioane; 3) În cer! — Fir — Geantă de vînătoare; 4) „Program” pentru cursele aeriene — Avion care atinge viteze supersonice; 5) Pronume — Tuna! — Punct cardinal; 6) Agățați — Figură de acrobație aeriană; 7) Părți ale elicei — „... ați greșit numărul!”; 8) Parte a aparatului de zbor — În orice parașută! — În viață! 9) Gigantiei — Cositor; 10) Dimensiune — Localitate; 11)... și basta! — În cabină! — Unul din precursorii aviației moderne; 12) Republica Arabă Unită — Aeroportul nostru internațional.

Insule

1) Insulă în Polinezia; 2) Insulă în Atlantic cu 145.000 de locuitori; 3) Insulă în Marea Chinei; 4) Insulă indoneziană de 425.000 km²; 5) Insulă în marea Kara; 6) Insulă în marea Ohoțk; 7) Insulă în Mediterana de 8.720 km²; 8) Insuliță lângă Sicilia; 9) Insulă în Antile; 10) Insule în Egee.

I—II: Insulă în Oceanul Indian cu o suprafață de 589.800 km².

Golf energetic

(de la abur la atom)

A	B	U	R
	X		
		X	
X			
			X
X			
	X		
		X	
A	T	O	M

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

COSMICĂ

ORIZONTAL: 1) Marte — Pămînt; 2) Ecuator — Stea; 3) Ra — Venus — Apt; 4) Car — Nas — To; 5) Uman — Tutun; 6) Rar — Banuș — Na; 7) Jupiter; 8) Rotire — Nulă; 9) Arac — Li — Luna; 10) Ve — Amintit; 11) Atît — Atomi; 12) Solar — Uranus.

VERTICAL: 1) Mercur — Răvaș; 2) Aca — Majore; 3) Ru — Căruță — Al; 4) Tavan — Picată; 5) Eter — Bir — Mir; 6) On — Satelet; 7) Prun — Ne — In; 8) Saturn — Tar; 9) Ms — Sus — Uliță; 10) Iță — Pluton; 11) Neptun — An — Mu; 12) Tatonat — Afîș.

PINACOTECĂ

ORIZONTAL: 1) Venețianov — Ghe; 2) Adorat — Emba — Le; 3) Seim — Aurora — Ziar; 4) Ic — IV — Și — Oaș — Duo; 5) Lăutari — Înșir — T.V.; 6) Ireală — Ate — Dor; 7) Ei — Matisse — Lee; 8) Vie — Baba — El Greco.

VERTICAL: 1) Vasiliev; 2) Edecarii; 3) Noi — U.E.; 4) Ermitaj; 5) Ta — Văl; 6) Iță — Rama; 7) Uși — Ab; 8) Nuri — Ata; 9) Iți; 10) Veronese; 11) Maas — S.L.; 12) Gh — Și — E.G.; 13) Haz — Rd; 14) Id. — Ole; 15) Lautrec; 16) Perov — Eo.

COPERTĂ LITERARĂ (6,8) — Sonete — Petrarca
CARTE DE VIZITĂ — Radiotehnician

IEFTINE, FINE
ȘI DE BUNĂ
CALITATE
S Î N T
PRODUSE
DE

Fabrica
PROLETARUL
Bacău

VREȚI
să construiți singur
UN APARAT DE RADIO
recepție,
MAGNETOFON,
etc.

Orice relație puteți obține în scris de la COOPERATIVA „PRESTAREA” — BUCUREȘTI, Str. COLȚEI nr. 27
Telefon 16.29.47

pentru toate problemele privind construcția de radioreceptoare cu lămpi sau tranzistori, magnetofone, amplificatoare, adaptare de amplificatoare la instrumente muzicale etc.

Răspunsurile scrise se înmânează contra unei taxe minime. Pentru provincie răspunsul se expediază contra ramburs.

Tel. 16.29.47

du-o la el acasă, și Pania a devenit soția lui. Dar Pania pleca în fiecare dimineață în mare și se întorcea numai seara.

La cîtva timp după aceea, Pania a născut un băiat care nu avea de loc păr și, pentru aceasta, fu denumit Maremare (fără păr). Soțului Paniei îi era teamă ca poporul mării să nu-i ceardă fiul și într-o zi să-l piardă. Pentru aceasta, s-a sfătuit cu „tohunga” (vrăciul tribului), în speranța că-și va putea păstra soția și fiul pentru totdeauna. „Tohunga” l-a sfătuit ca, în timp ce soția și fiul lui dorm, să pună pe ei mîncare prăjită, căci așa nu se vor mai întoarce niciodată în mare. Evident, ceva nu a fost în regulă — probabil mîncarea nu a fost pregătită cum trebuia... — căci Pania s-a întors în mare și n-a mai revenit niciodată pe pămînt. Copilul Maremare s-a transformat într-un rechin care trăiește în jurul stîncilor.

Pescarii de azi, povestind această legendă, afirmă mereu că și acum Pania poate fi văzută în timpul fluxului dormind printre stînci, cu părul negru ca altădată și cu brațele întinse spre țărîm. După spusele bătrînilor, ea s-a transformat într-o stîncă, în jurul căreia sînt tot felul de pești...

În 1954, la Napier, s-a inaugurat o mică statuie de bronz reprezentînd-o pe frumoasa Pania, pentru care a servit de model o studentă dintr-un colegiu local. Anul trecut, această statuie a fost reprodusă pe un timbru poștal din Noua Zeelandă.

W. H. Mc. LEOD

filatelie

PANIA

Un timbru ce amintește o legendă

Pe coasta de răsărit a insulei Nord din Noua Zeelandă se află portul Napier. La intrarea în acest port se ridică un grup de stînci. Pe aceste

stînci se spune că trăiește odinioară Pania, o frumoasă sirenă care, în fiecare seară, la apusul soarelui, înota spre coastă și se întorcea în mare

la răsăritul soarelui. În timpul șederii pe pămînt ea se ascundea într-un tufiș, lângă un izvor limpede, la poalele unei stînci.

Într-o seară, șeful unui trib din împrejurimi a venit la izvor să-și astîmpere setea. Bînd din firul apei, el a observat-o pe Pania. A

